

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน
แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

THE STUDY ON RELATIONSHIPS WITH KHUMTHONG COMMUNITY
OF WAT RACHAKOSA SCHOOL, LADKRABANG, BANGKOK

สุรเทพ สระแก้งค์
SURATHEP SA-ANG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์เกเนตร
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ท.ศ. 2547

ISBN 974-9680-63-4

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน
แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

THE STUDY ON RELATIONSHIPS WITH KHUMTHONG COMMUNITY
OF WAT RACHAKOSA SCHOOL, LADKRABANG BANGKOK

สุรเทพ สะอางค์
SURATHEP SA - ANG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9680-63-4

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 51677
วัน,เดือน,ปี 26 ก.ค. 2547

.b.....
.i.....

THE STUDY ON RELATIONSHIPS WITH KHUMTHONG COMMUNITY
OF WAT RACHAKOSA SCHOOL, LADKRABANG BANGKOK

SURATHEP SA – ANG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN AGRICULTURAL EDUCATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2004

ISBN 974-9680-63-4

COPYRIGHT 2004

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

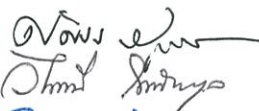

KING MONGKUT' S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
THE STUDY ON RELATIONSHIPS WITH KHUMTHONG COMMUNITY
OF WAT RACHAKOSA SCHOOL, LADKRABANG BANGKOK

ชื่อนักศึกษา นายสุรเทพ สะอางค์
รหัสประจำตัว 45063931
ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา ครุศาสตร์เกษตร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.คณัย ดิษยบุตร
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.วันทนี โชติสกุล
ผศ.ศศิธร จารุสมบัติ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
ดร.คณัย ดิษยบุตร	
ผศ.ศศิธร จารุสมบัติ	
ผศ.วันทนี โชติสกุล	
ดร.ราตรี ศิริพันธุ์	
ดร.ปิ่นมณี ขวัญเมือง	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 26 มีนาคม 2547 เวลา 8.00 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาโท1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ดร.จากรุสมบัติ-เจริญสุข)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....๕.....เดือน.....พ.ย.....พ.ศ.....๒๕๔๗.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราช โภชา
นักศึกษา	กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
รหัสประจำตัว	นายสุรเทพ สะอางค์
ปริญญา	45063931
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
พ.ศ.	ครุศาสตร์เกษตร
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	2547
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.दनัย ดิษยบุตร
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิธร จารุสมบัติ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันที โชติสกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโภชา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร และครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโภชา จำนวน 38 คน และประชาชนที่เป็นผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดราชโภชา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 258 คน การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโภชา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 – 45 ปี และปฏิบัติงานตำแหน่งครูประจำการมากที่สุด ด้านประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปี ขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุดในขณะที่ประชาชน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41 – 45 ปี นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มากที่สุด ด้านความเกี่ยวข้องกับนักเรียนส่วนใหญ่เป็นมารดา ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู – อาจารย์ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่า ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 4 รายการ ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 5 รายการ ด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 8 รายการ ด้านการให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ โดยมีระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป 7 รายการ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ ด้านการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มีระดับการปฏิบัติที่

ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ทุกรายการ ด้านการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 6 รายการ และระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 4 รายการ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู - อาจารย์ พบว่า รายการที่ได้รับการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ โรงเรียนควรให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ด้านภูมิปัญญาชาวบ้าน และการสร้างอาชีพโดยการเชิญชาวบ้านที่มีความเชี่ยวชาญมาเป็นผู้ให้การอบรมและนำความรู้มาถ่ายทอดให้กับครู-อาจารย์และนักเรียน

ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่า ด้านการพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 7 รายการ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ ด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำและปฏิบัติเป็นบางครั้ง ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 1 รายการ ด้านการให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 3 รายการ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 3 รายการ ด้านการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำ และปฏิบัติเป็นบางครั้ง ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 3 รายการ ด้านการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มีเพียง 1 รายการ ในขณะที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และไม่ได้ปฏิบัติ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน พบว่า รายการที่ได้รับการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากกว่าเดิมเพื่อเป็นการให้ประชาชนร่วมเสนอ และแสดงความคิดเห็นเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ซึ่งกันและกัน

Thesis Title	The study on Relationships with Khumthong Community of Wat Rachakosa School ,Ladkrabang Bangkok
Student	Mr. Surathep Sa – ang
Student ID.	45063931
Degree	Master of Science
Programme	Agricultural Education
Year	2004
Thesis Advisor	Dr. Danai Disyabutra
Thesis Co – Advisor	Assistant Professor Sasithorn Jarusombuti Assistant Professor Wantanee Chotisakul

ABSTRACT

The objective of this research is to study the relationships with Khumthong community of Wat Rachakosa School, Ladkrabang, Bangkok. The population of the research included the school administrators and teachers, 38 altogether, and 258 students' parents in the second semester of the school year 2003. The data were collected by using the questionnaires constructed by the researcher and were analyzed on frequency and percentages.

The results of the research showed that most of the administrators and the teachers were female at the age of 41- 45 year with more than 20 years of working experience. Most of them were responsibility in teaching. The students' parents were mostly female at the age of 41- 45 year. Most of them were the student's mothers and were Buddhist. It is also found that most of them were employees and finished primary education. According to the administrators and the teachers' opinion, in part of the developmental cooperation between the school and the community, the frequency of their practice in developing the school and the community "always" and "sometimes done" over 50 percent included 4 and 5 items respectively. In part of their public relation to maintain positive attitudes between the school and the community, the frequency of their practice "always" and "sometimes done" over 50 percent included 2 and 8 items respectively. In part of the school's knowledge service to the community, the frequency

of their practice "always done" was less than 50 percent in every item; that "sometimes done" over 50 percent included 7 items; and that "never done" over 50 percent included 2 items. In part of the use of resources in the community, it was found that the frequency of their practice "sometimes done" over 50 percent covered all items. In part of religious and cultural cooperation, the frequency of their practice "always" and "sometimes done" over 50 percent included 6 and 4 items respectively. Their opinion indicated that the most recommended item was the school should invite villagers who were experts in each field of local wisdom to teach its teachers and students.

According to people's opinion, it was found that in part of the developmental cooperation between the school and the community, the frequency of their practice in developing the school and the community "sometimes" and "never done" over 50 percent included 7 and 2 items respectively. In part of their public relation to maintain positive attitudes between the school and the community, the frequency of their practice "always" and "sometimes done" was less than 50 percent in each item and that "never done" included only 1 item. In part of the school's knowledge service to the community, the frequency of their practice "always done" and "never done" over 50 percent included 3 and 3 items, respectively. In part of the use of resources in the community, the frequency of their practice "always" and "sometimes done" was less than 50 percent in each items and that "never done" over 50 percent included 3 items. In part of religious and cultural cooperation, the frequency of their practice "always done" over 50 percent included only 1 item whereas the frequency of their practice "sometimes" and "never done" was less than 50 percent in each item. Their recommendation was the school should conduct more activities for the community to allow people to exchange their opinion, experience, and knowledge to each other.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวง
ชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สำเร็จได้เพราะได้รับความกรุณาจากอาจารย์ผู้ควบคุม
วิทยานิพนธ์ ดร.दनัย ดิษยบุตร อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมผศ.ศศิธร จารุสมบัติ และ
ผศ.วันทนี โชติสกุล แนะนำสนับสนุน แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมทั้งให้กำลังใจและแนวคิด
ตลอดระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ราตรี ศิริพันธุ์ อาจารย์ ดร.ปิ่นมณี ขวัญเมือง ซึ่งเป็น
คณะกรรมการสอบ ที่ให้การช่วยเหลือ แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และให้
แนวความคิดในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นายชลิต พูลศิลป์ อาจารย์วินัย คล้ามวงษ์ อาจารย์สุวรรณี
วิบูลพัฒนาพฤกษ์ อาจารย์สุรัช เกาเพิ่ม และ ดร.นิยม สุทธิพร ซึ่งกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับแบบสอบถามที่ใช้ใน
การเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณผู้อำนวยการ ครู - อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา และ
ประชาชนแขวงชุมทอง ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามอย่างครบสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและครู - อาจารย์ โรงเรียนวัดชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพ -
มหานคร และผู้ปกครองนักเรียน ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามในการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้

ขอขอบพระคุณอาจารย์สำเนียง น้ำค้างงาม อาจารย์ปรีชา โชคพิพัฒน์ อาจารย์แน่นน้อย
เพ็งน้ำผึ้ง และเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ที่ให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

คุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อทดแทนคุณแด่ บิดา - มารดา รวมทั้ง
ครู - อาจารย์ ผู้ให้ความรู้ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

สุรเทพ สะอางค์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ประวัติโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง.....	5
2.2 โรงเรียนกับชุมชน.....	6
2.3 ความจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....	8
2.4 ความมุ่งหมายของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....	10
2.5 บทบาทของโรงเรียนที่มีต่อชุมชน.....	13
2.6 บทบาทและความสำคัญของชุมชนที่มีต่อโรงเรียน.....	14
2.7 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....	17
2.8 แผนการศึกษาของกรุงเทพมหานคร.....	32
2.9 ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....	33
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 การสร้างเครื่องมือ.....	39
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร และครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.....	43
4.2 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา	46
4.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน วัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา	58
4.4 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร..	59
4.5 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของประชาชน.....	62
4.6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน วัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของประชาชน.....	70
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	73
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	79
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	83
5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป.....	84

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	89
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	90
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	113
ประวัติผู้เขียน.....	129

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเพศของผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา.....	43
4.2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับอายุของผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา.....	43
4.3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งที่ปฏิบัติงานของผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา.....	44
4.4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา.....	44
4.5 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอนของผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา.....	45
4.6 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา	46
4.7 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหาร และครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา.....	48
4.8 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้ความรู้และ บริการแก่ชุมชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียน วัดราชโกษา	51
4.9 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการนำทรัพยากร ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10	แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา 55
4.11	แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 58
4.12	แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเพศของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง.....59
4.13	แสดงข้อมูลเกี่ยวกับอายุของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง..... 59
4.14	แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการนับถือศาสนาของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง 60
4.15	แสดงข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง 60
4.16	แสดงข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง 61
4.17	แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความเกี่ยวพันระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนโรงเรียนวัดราชโกษา ของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง61
4.18	แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน..... 62
4.19	แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน 65
4.20	แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน66
4.21	แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ตามความคิดเห็นของประชาชน..... 68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.22	แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมใน ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ตามความคิดเห็นของประชาชน69
4.23	แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน วัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของประชาชน...70

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนเป็นสถานที่ให้การศึกษอบรมแก่กุลบุตรกุลธิดาให้เป็นผู้ที่เพียบพร้อมด้วยความรู้ ความสามารถในการดำรงชีวิตและการประกอบสัมมาชีพ รวมทั้งการอบรมบ่มนิสัยให้นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรมในสังคม แต่เดิมนั้นโรงเรียนทำหน้าที่ให้การศึกษแก่นักเรียนโดยที่ประชาชนหรือชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ทำให้การเรียนการสอนในโรงเรียนขาดความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในชีวิตของผู้คน ปัจจุบันแนวการจัดการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไป การศึกษาหรือการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชุมชน โรงเรียนกับชุมชนจึงต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ต้องช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารการศึกษาในยุคปัจจุบัน เพราะโรงเรียนต้องอาศัยทรัพยากรต่าง ๆ จากชุมชนมาช่วยในการพัฒนาโรงเรียน และชุมชนก็อาศัยประโยชน์จากโรงเรียนในการเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ นอกจากนี้โรงเรียนเป็นแหล่งความรู้แล้วยังเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร แนวทางในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตในด้านต่าง ๆ อีกมากมาย ซึ่งช่วยให้คนในชุมชนนำความรู้ที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น (จิราพร ศาสนประดิษฐ์. 2545 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 29 ที่ว่า ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญา และวิชาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้งวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน จึงเห็นได้ว่า การศึกษาของไทยที่ผ่านมา การบริหารด้านต่าง ๆ ภายในโรงเรียน โรงเรียนเป็นผู้ผูกขาดในการจัดการศึกษาแต่ฝ่ายเดียวจึงกลายเป็นสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในท้องถิ่นหรือกล่าวได้ว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนยังปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ เป็นผลให้โรงเรียนและชุมชนแยกออกจากกันเพิ่มมากขึ้น (อุทัย ดุลยเกษม และอรศรี งามวิทย์วิทยาพงศ์. 2540 : 3) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนทำให้โรงเรียนได้รับประโยชน์ คือ เกี่ยวกับตัวผู้เรียนทำให้ครูได้ทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนดีขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับตัวของนักเรียน

อีกด้วยเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาทางด้านวินัยของนักเรียน บุคคลที่ช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนได้ดีอย่างเพียงพอก็คือผู้ปกครองของนักเรียน และบุคคลในชุมชนนั้น ๆ และยังทำให้โรงเรียนได้รับประโยชน์จากชุมชนในด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการเรียนการสอนเพราะการที่โรงเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพของชุมชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โรงเรียนต้องนำแหล่งวิทยาการในชุมชนมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน (วรวิทย์ วศิณสรกร. 2520 : 281-283)

โรงเรียนวัดราชโกษา เป็นโรงเรียนในสังกัดของกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ที่แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง เปิดสอนในระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนหลายรูปแบบ ได้แก่ การจัดตั้งคณะกรรมการเครือข่าย 3 ระดับ คือ ระดับห้องเรียน ระดับสายชั้น และระดับโรงเรียน จัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียน ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ทั้งด้านสุขภาพอนามัย ข่าวจากสำนักงานเขตหรือหน่วยงานต่าง ๆ เปิดบริการห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติที่ให้ประชาชนสามารถเข้าศึกษาค้นคว้าได้ อนุญาตให้ประชาชนใช้สนามของโรงเรียนเป็นลานกีฬาในตอนเย็น และวันหยุดโดยไม่เสียค่าบริการ นำนักเรียนเข้าสู่ชุมชนเพื่อศึกษาสถานที่สำคัญในชุมชน นำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการเรียนการสอน และร่วมกิจกรรมตามประเพณี เช่น ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง และประเพณีสำคัญอื่น ๆ ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นบุคลากรปฏิบัติการสอนในโรงเรียนแห่งนี้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า บุคลากรในโรงเรียนและประชาชนที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ในด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับใด ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำข้อมูลที่ได้ ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนวัดราชโกษา แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แนวความคิดของการวิจัยเรื่อง สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลาของ จิราพร ศาส์ประดิษฐ์ (2545 : 43-44) ซึ่งได้นำกรอบแนวความคิดของการประเมินสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทาน ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยรางวัลพระราชทาน พ.ศ. 2534 และแนวคิดการวิจัยเรื่อง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 11 ในทัศนะของครู ของ ณรงค์ แผ้วพลสง (2529 : 28-29) ซึ่งได้จากการสรุปวิธีการในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในบทที่ 2 และผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นวิธีการในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ไว้ 5 ประการ คือ

1. การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
2. การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
3. การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน
4. การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์
5. การมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตของเรื่องที่ศึกษา

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ในด้าน

1. การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
2. การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
3. การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน
4. การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์
5. การมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

โดยศึกษาความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครู-อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษากับผู้ปกครองของนักเรียนที่บุตรหลานกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1 บุคลากรของโรงเรียน คือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการและครู – อาจารย์ จำนวน 38 คน ใช้เป็นประชากรในการศึกษาทั้งหมด

1.4.2.2 ประชาชน คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่บุตรหลานกำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียน วัดราชโกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ในระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 783 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกำหนดโดยใช้ตารางสำเร็จ ของ Krejcie and Morgan (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2535 : 80-81) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 258 คน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

บุคลากรของโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง ครู - อาจารย์ ซึ่งประกอบด้วยครูประจำการ และครูอัตราจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนวัดราชโกษา ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546

ประชาชน หมายถึง ผู้ปกครองของนักเรียน ซึ่งได้แก่ บิดา มารดา หรือญาติของนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนวัดราชโกษาประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนวัดราชโกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เปิดสอนระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2546 มีนักเรียนจำนวน 805 คน มีครู - อาจารย์ จำนวน 38 คน

ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วยหมู่ที่ 1 – 7

ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน หมายถึง สิ่งที่ทำอยู่ตามแผนงานของโรงเรียนหรือตามวาระพิเศษนอกเหนือจากแผนงาน โดยมีครู นักเรียน เป็นผู้ร่วมดำเนินการในชุมชนหรือการให้ชุมชนมีส่วนร่วมดำเนินการในโรงเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ การมีส่วนร่วมในด้าน ศาสนาศิลปวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวความคิดในการศึกษา โดยกำหนดเนื้อหาสาระการศึกษา ไว้ดังนี้

- 2.1 ประวัติโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง
- 2.2 โรงเรียนกับชุมชน
- 2.3 ความจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
- 2.4 ความมุ่งหมายของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
- 2.5 บทบาทของโรงเรียนที่มีต่อชุมชน
- 2.6 บทบาทและความสำคัญของชุมชนที่มีต่อโรงเรียน
- 2.7 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
- 2.8 แผนพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานคร
- 2.9 ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
- 2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง

โรงเรียนวัดราชโกษาดังอยู่เลขที่ 77 หมู่ที่ 1 แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง เป็นพื้นที่ ชานเมืองของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ 7 ไร่ 3 งาน 69 ตารางวา เปิดทำการสอนครั้งแรกเมื่อ วันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2476 โดยใช้ชื่อว่า โรงเรียนประชาบาล ตำบลทับยาว 2 กิ่งอำเภอ ลาดกระบัง จังหวัดพระนคร ใช้ศาลาการเปรียญวัดกับอาคารเรียนที่รัฐบาลสร้างให้เป็นแบบศาลา ได้ถุนสูง ปลูกติดกับศาลาการเปรียญเป็นที่เรียน โรงเรียนวัดราชโกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยถึงมัธยมศึกษาที่ 3 ทิศเหนือและทิศตะวันตกติดต่อกับวัดราชโกษา ทิศตะวันออกติดต่อกับถนนชุมทอง – ลำตัดยั้ง และทิศใต้ติดต่อกับชุมชนวัดราชโกษา สถานที่ตั้งของโรงเรียนตั้งอยู่กลางชุมชน ประชาชนนับถือ ศาสนาพุทธรองลงมาเป็นศาสนาอิสลาม การประกอบอาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ได้แก่ ทำนา ทำสวน เลี้ยงปลา เลี้ยงกุ้ง เลี้ยงวัวนม และเลี้ยงแพะ การเดินทางติดต่อกับทางโรงเรียนได้ 2 ทาง คือ ทางรถยนต์ ใช้เส้นทางถนนอ่อนนุช และทางเรือ ใช้เส้นทางคลองประเวศบุรีรมย์

โรงเรียนวัดราชโกษา เป็นที่ยอมรับของประชาชนในชุมชนในด้านวิชาการ กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ตลอดจนการให้ความร่วมมือกับชุมชนเป็นอย่างดีในทุก ๆ ด้านในปัจจุบัน โรงเรียนวัดราชโกษาจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 โรงเรียนได้จัดทำโครงการเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนขึ้นหลายโครงการ เช่น โครงการกีฬาเพื่อสุขภาพ โครงการส่งเสริมอาชีพ โครงการห้องสมุดเพื่อชุมชน โครงการศูนย์สุขภาพชุมชนโรงเรียนวัดราชโกษา อารบิกเพื่อสุขภาพ โครงการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน โครงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัดกับโรงเรียน และหน่วยงานอื่น ๆ กับโรงเรียน โครงการประชาสัมพันธ์โรงเรียนตลอดจนการให้ความร่วมมือกับชุมชนในด้านอื่นๆ (งานวิชาการโรงเรียนวัดราชโกษา. 2544 : 1)

2.2 โรงเรียนกับชุมชน

โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และเป็นสมบัติของชุมชนเพราะตั้งขึ้นมาด้วยเงินที่มาจากภาษีอากรของชุมชน ดังนั้นย่อมถือได้ว่า "โรงเรียนเป็นของชุมชน โดยชุมชน และเพื่อชุมชน" ซึ่ง สุภรณ์ ศรีพหล (2531 : 19) ได้ให้แนวคิดไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. การศึกษาเป็นสถาบันหนึ่งของสังคม โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน
2. โรงเรียนเป็นองค์การ และเป็นตัวกลางที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงชุมชน
3. โรงเรียนมีบทบาท และหน้าที่โดยเฉพาะซึ่งประชาชนจะต้องรู้และเข้าใจ ให้ความสำคัญสนับสนุนทั้งทางตรงและทางอ้อม
4. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้โรงเรียนตอบสนองความต้องการของชุมชน

การจัดการศึกษาในปัจจุบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประถมศึกษาเน้นการที่ทางราชการจะเป็นผู้ให้แก่ประชาชนฝ่ายเดียวทำให้ไม่สามารถพัฒนาได้เร็วเท่าที่ควร ที่ถูกแล้วประชาชนในชุมชนควรจะมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้วย เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของชุมชนมากที่สุด นอกจากจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแล้ว ยังอาจใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาความเป็นอยู่และฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนในชุมชนได้อีกด้วย ฉะนั้นโรงเรียนประถมศึกษาควรปรับปรุงตนเองให้เป็นศูนย์กลางของชุมชนและวางวัตถุประสงค์ให้มีความสัมพันธ์กับชุมชนให้มากขึ้น (ภิญโญ สารร. 2526 : 438)

ไพฑูรย์ สิ้นลาร์ตัน (2531 : 64) ได้เสนอแนวคิดเดียวกันว่า โรงเรียนตั้งขึ้นเพื่อชุมชน ชุมชนจึงควรมีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย เป้าหมาย มีส่วนในการกำหนดทิศทางของโรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feed back) ให้ความร่วมมือ และสนับสนุนการจัดกิจกรรม แรงงาน เงิน วัสดุ วิทยากร ก็จะทำให้โรงเรียนสามารถปรับปรุงการเรียนการสอน และพัฒนาโรงเรียนได้มากขึ้น

ก่อ สวัสดิพิพาณิช (2516 : 305-307) กล่าวว่า ในปัจจุบันประชาชนมีความสนใจในการศึกษา ดังจะเห็นได้จากสถิติการส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา โรงเรียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และต้องเกี่ยวข้องกับบุคลากรในด้านต่าง ๆ หลายฝ่าย เช่น นักการเมือง บุคลากรของรัฐบาล บุคลากรในโรงเรียน ซึ่งจะเข้ามามีส่วนร่วมช่วยส่งเสริมในการจัดการศึกษา ด้วยการสนับสนุนทางการเงิน บริจาคสถานที่ก่อสร้างโรงเรียน บริจาคอุปกรณ์การเรียนการสอน เพราะจะได้รับประโยชน์จากโรงเรียน ด้วยการใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนเป็นแหล่งประกอบกิจกรรมส่วนรวม การศึกษาหาความรู้ ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพและกิจกรรมการใช้เวลาว่างอื่น ๆ

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 บัญญัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ไว้ดังนี้ มาตรา 23 (1) การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ ศึกษาในเรื่องความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มาตรา 24 (5) การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินกาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ มาตรา 24(6) ให้จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ มาตรา 25 กำหนดว่ารัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬา และนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ และมาตรา 29 กำหนดให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา

สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญา และวิชาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งวิธีการ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การพัฒนาระหว่างชุมชน

จากที่กล่าวมาทั้งหมด เห็นได้ว่า โรงเรียนกับชุมชนควรมีความสัมพันธ์กันหรือมีความผูกพันกันอย่างใกล้ชิด การที่โรงเรียนกระจายอยู่ทั่วไปในชุมชนทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในเมืองหรือในท้องถิ่นห่างไกล ปรากฏว่า โรงเรียนทำตนเหมือนสิ่งแปลกปลอมในชุมชน เพราะถือว่าโรงเรียนเป็นหน่วยราชการ เป็นของหลวง ประชาชนในท้องถิ่นมักไม่มีความรู้เรื่องการศึกษาไม่ควรเข้ามาก้าวร้าวหรือเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนนั้น ถือได้ว่าเป็นความผิดพลาด หรือเป็นความบกพร่องอย่างยิ่งของผู้รับผิดชอบ ในการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนนั้น ๆ (อุทัย บุญประเสริฐ. 2531 : 67)

2.3 ความจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

โดยหลักการแล้วโรงเรียน และชุมชน จะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะโรงเรียนเป็นสถาบันพัฒนาคนเพื่อให้ไปดำรงชีพในชุมชน ถ้าเปรียบกับกิจกรรมทางด้านอุตสาหกรรม โรงเรียนก็เป็นโรงงานสำหรับผลิตสิ่งของสำหรับชุมชนนั่นเอง โรงเรียนกับชุมชนจะต้องใกล้ชิดกันตลอดเวลาเพื่อความเหมาะสมทางการผลิต (Production) และการบริโภค (Consumption) ความจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สุพิชญา ธีระกุล (2521 : 44-46) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. เพราะว่า โรงเรียนเป็นแหล่งคัดเลือกคนในชุมชน (School as a Sorting and Selecting Agency) เนื่องจากโรงเรียนตั้งขึ้นตามความต้องการของชุมชน โรงเรียนจึงมีหน้าที่ในการพัฒนาคน จนกว่าจะถึงเวลาอันสมควร หรือมีความรู้ความสามารถพอควรแล้ว โรงเรียนจึงปล่อยให้คนเหล่านั้นออกไปสู่ชุมชนที่เป็นชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ และชุมชนที่ห่างไกลออกไป

2. เพราะว่าโรงเรียนเป็นแหล่งพัฒนาคนในชุมชน (School as a Socializing - Agency) ในกระบวนการสังคมประกิต (Socialization Process) โรงเรียนเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงคน จากการศึกษาในโรงเรียนเป็นเวลานานและโรงเรียนก็จัดสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าให้ทุกวัน โรงเรียนจึงสามารถเปลี่ยนแปลง และหล่อหลอมพฤติกรรมของเด็กให้เป็นไปตามความต้องการของชุมชนได้มาก

3. เพราะว่าโรงเรียนเป็นแหล่งรวบรวมวิชาสาขาต่าง ๆ (Collecting of Discipline) โรงเรียนเตรียมพร้อมที่จะจัดสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าให้แก่นักเรียนที่จะไปเป็นสมาชิกของชุมชน จึงจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องรวมครูที่มีความรู้ความสามารถในวิชาสาขาต่าง ๆ ไว้ หากโรงเรียนเป็นของชุมชนอย่างแท้จริง โรงเรียนจะมีบุคลากรที่มีความรู้และทักษะเพียงพอ ที่จะอำนวยความสะดวกแก่ชุมชน

4. เพราะว่าโรงเรียนเป็นแหล่งถ่ายทอดวัฒนธรรม (School as a Culture transmission Agency) วัฒนธรรมเป็นส่วนสำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ทั้งชุมชนและโรงเรียนมีหน้าที่ฟื้นฟูและรักษา แต่ละโรงเรียนได้รับมอบหมายจากชุมชนให้เป็นผู้ถ่ายทอด และฟื้นฟูแก่เยาวชนของชุมชน เพื่อให้เยาวชนเหล่านั้นเข้าใจความเป็นมาของวัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ

5. เพราะว่าโรงเรียนเป็นศูนย์รวมของชุมชน (School as a Community Center) โรงเรียนนับเป็นสมบัติส่วนรวมในชุมชน มีอาคารและบริเวณพอที่จะเป็นที่ประชุม หรือประกอบพิธีต่าง ๆ ได้ เช่น สัมมนา จัดงานประจำปี ตั้งค่ายลูกเสือชาวบ้าน จัดพิธีแต่งงาน ประกวด พิธีผล ฯลฯ

บางชุมชนใช้โรงเรียนเป็นสถานที่ประกอบการเกี่ยวกับศาสนาด้วย เช่น ทำขวัญนาคน ตีธงคักฐิน เป็นต้น นับว่าโรงเรียนเป็นศูนย์รวมของชุมชนและให้ประโยชน์แก่ชุมชนอย่างคุ้มค่า

6. เพราะว่าโรงเรียนและชุมชนมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน เป็นจุดหมายที่กำหนดอย่างเป็นทางการ โดยวัฒนธรรม ประเพณี และโดยสามัญสำนึกโรงเรียน และชุมชนมีจุดหมายทางการปฏิบัติงานอย่างตรงกัน คือ พัฒนาคณะเป็นคนที่สมบูรณ์ (Perfect man) สามารถดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนอย่างปกติสุข

ความจริงที่ปรากฏอยู่ในจิตของประชาชนในชุมชน ก็คือ ทุกคนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของโรงเรียนและปรารถนาที่จะให้โรงเรียนมีความคล่องตัวและปฏิบัติงานทุกชนิด อย่างมีประสิทธิภาพ ชุมชนมักให้ความร่วมมือกับโรงเรียนด้วยดีทุกประการตลอดมา เพราะมีความสำนึกว่าโรงเรียนปฏิบัติงานตรงกับที่ชุมชนต้องการ

สุวัฒน์ มุทฺธเมธา (2524 : 104-111) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ไว้ดังนี้

1. การศึกษาในโรงเรียนสัมพันธ์กับบุคคลในชุมชน เพราะโรงเรียนให้การศึกษาแก่นักเรียนซึ่งมาจากชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน นักเรียนต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น รวมทั้งพ่อ แม่ ผู้ปกครองของนักเรียนด้วย บุคคลในชุมชนก็จะดำรงชีวิตตามนักเรียนไปด้วย จึงถือว่าโรงเรียนให้การศึกษาโดยทางอ้อมแก่บุคคลในชุมชนนั่นเอง

2. เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม คือให้ประชาชนยอมรับว่าสถานศึกษาหรือโรงเรียนเป็นสถาบันสำคัญของชุมชนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญของคนช่วยทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนดีขึ้น ดังนั้นประชาชนในชุมชนย่อมมีความรู้สึก ร่วมกันในการเป็นเจ้าของโรงเรียน ยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือโรงเรียน อาจจะเป็นเงิน วัสดุสิ่งของ แรงงาน และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโรงเรียน

3. ทำให้ครูกับผู้บริหารนักเรียน และประชาชนในชุมชนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพราะโรงเรียนกับชุมชนมีความสัมพันธ์กันดี แต่ถ้าโรงเรียนกับชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กัน จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น โรงเรียนและครูถูกตำหนิ

4. เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มคนที่เป็นปัญหาต่อการศึกษา ในชุมชนแต่ละแห่งมักจะมีผู้ที่มีปัญหาไม่เข้าใจในการศึกษา ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของโรงเรียน ไม่ให้ความร่วมมือทางโรงเรียน ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ได้

5. เพื่อปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนตามความต้องการของชุมชน เพราะการเรียนการสอนของโรงเรียนต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับชุมชน ต้องอาศัยความร่วมมือสนับสนุนจากชุมชน จะต้องใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ของชุมชน จะต้องให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และนำไปเผยแพร่แก่ชุมชนได้ และนอกจากโรงเรียนจะให้การศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลแล้ว ยังมุ่งพัฒนาชุมชนไปด้วย ดังนั้นหลักสูตรและการเรียนการสอนของโรงเรียนจะต้องได้รับการปรับปรุงตามความต้องการของชุมชนด้วย

6. เพื่อใช้ทรัพยากรของชุมชนให้เป็นประโยชน์ เพราะในชุมชนมีทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ บุคคล สถาบัน และวัฒนธรรมพื้นบ้านมากมายด้วยกัน ทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ยอมนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในโรงเรียนได้

7. ทำให้โรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจชุมชนดี ทั้งในด้านปัญหาของชุมชนความต้องการของชุมชน ทรัพยากรในชุมชน เพื่อโรงเรียนจะได้ช่วยแก้ปัญหาของชุมชน และปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับชุมชน

2.4 ความมุ่งหมายของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

สุพิชญา ธีระกุล (2521 : 44-46) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ไว้ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพราะสัมพันธ์ภาพจะเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ให้มาร่วมกันปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้บรรลุเป้าหมายอันเดียวกันตามที่กำหนดไว้

2. เพื่อสร้างเสริมความรู้สึกเป็นเจ้าของ ให้แก่ชุมชน เนื่องจากโรงเรียนเป็นสาธารณสมบัติที่ชุมชนเป็นเจ้าของอยู่แล้ว หากแต่มอบหมายให้คณะครูเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการซึ่งมีครูใหญ่เป็นหัวหน้า

3. เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการของโรงเรียน กิจการต่างๆ ของโรงเรียน อาจแบ่งเป็นหลายประเภท เช่น การกำหนดความมุ่งหมาย และนโยบายกิจการเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน กิจการเกี่ยวกับการพัฒนาอาคารสถานที่ ตลอดจนการพัฒนาด้านวิชาการ เช่น หลักสูตร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริงในอันที่จะพัฒนาบุตรหลานของเขา

4. เพื่อฟื้นฟูและรักษาวัฒนธรรมของชุมชน ในชุมชนมีวัฒนธรรมประจำอยู่มากมาย ทั้งที่เป็นขนบธรรมเนียมประเพณี และศาสนา วัฒนธรรมเหล่านี้เป็นเครื่องมือสร้างสรรค์ความดีของชุมชน เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว เป็นศูนย์รวมทางจิตใจและเป็นสัญลักษณ์ของชุมชน ชุมชนจะรักและหวงแหน หากโรงเรียนทำการฟื้นฟูและถ่ายทอดให้แก่เยาวชน ชุมชนจะให้ความร่วมมือทุกประการ เพราะชุมชนมองเห็นว่าโรงเรียนกระทำการเพื่อชุมชนอย่างแท้จริง

5. เพื่อสร้างความกลมกลืนระหว่างบ้านกับโรงเรียน เป็นที่ยอมรับว่าโรงเรียนเป็นหน่วยงานของชุมชน ดำเนินการพัฒนาค้นสำหรับชุมชน โรงเรียนกับชุมชนจึงมีการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันในทุกกรณี

ฉัตรชัย อรรถนันท์ (2522 : 9) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างความเข้าใจอันดี ต่อกันและกัน
2. เพื่อสร้างความรู้สึกความเป็นเจ้าของให้กับชุมชน
3. เพื่อให้ชุมชนมีโอกาสร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งจะสร้างความสนใจและให้ความร่วมมือได้อย่างดี

4. เพื่อฟื้นฟูและรักษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนาในการยึดเหนี่ยว การสร้างความดีต่อกันและกัน

สมพร สุทัศนีย์ (2525 : 131) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ดังนี้

1. เพื่อทราบพื้นฐานที่แท้จริงของนักเรียนจากผู้ปกครอง เพื่อจะได้ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐาน และความต้องการของนักเรียน
2. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนและชุมชนเพื่อให้ประชาชนหันมาสนใจและช่วยเหลือโรงเรียน ทั้งทางด้านวิชาการและทุนทรัพย์
3. เพื่อให้ใช้แหล่งวิทยาการในชุมชนให้เกิดประโยชน์

4. เพื่อให้โรงเรียนมีส่วนร่วมในการให้บริการของโรงเรียน ทั้งวัสดุ สถานที่และความสะดวกต่าง ๆ

5. ส่งเสริมประชาธิปไตยในการจัดการศึกษาให้เป็นเรื่องของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชน

จะเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญก็คือ เป็นการสร้างประโยชน์ให้ทั้งที่บ้าน ทางโรงเรียน และชุมชน โดยให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจซึ่งกันและกันและทำงานด้วยกันได้อย่างดี ดังที่ พรพรรณ พิพิธกุลชัยพล (2518 : 41) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. ระหว่างบ้านกับโรงเรียน มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1.1 เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดระหว่างครูและทางบ้านของเด็ก

1.2 เพื่อส่งเสริมความสามัคคีปรองดองระหว่างครูกับผู้ปกครอง

1.3 เพื่อให้ครูและผู้ปกครองได้พบกันบางโอกาส

1.4 เพื่อให้ครูและผู้ปกครอง ได้ทราบพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน

1.5 เพื่อส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมภายในโรงเรียน

2. ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.1 ช่วยกันรับผิดชอบในการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่เด็ก

2.2 เพื่อสร้างความสัมพันธ์โดยฝึกนิสัย น้ำใจ ทศนคติ และความประพฤตินักเรียน

2.3 เพื่อฝึกหัดทางด้านสังคมขึ้นที่โรงเรียนและชุมชน

2.4 ช่วยปรับปรุงโรงเรียน โดยผู้ปกครองกับครูได้มีส่วนร่วม

2.5 เพื่อช่วยปรับปรุงและพัฒนาชุมชน

สุรพันธ์ ยันต์ทอง (2526 : 315) ยังได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ไว้ดังนี้

1. เพื่อเสนอรายงานให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับกิจกรรมและข่าวสารของโรงเรียน

2. รับทราบข่าวสารการเคลื่อนไหวภายนอก เพื่อประโยชน์ของโรงเรียน

3. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจความสำคัญของการศึกษา และเกิดความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ที่ต้องสนใจต่อการศึกษา

4. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดูแลจัดการศึกษาของโรงเรียน

5. ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีบทบาทในการวางเป้าหมายของการศึกษาและพัฒนาการเรียนการสอน

6. สร้างความสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างโรงเรียน บ้าน ชุมชน หรือท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ให้เกิดขึ้น โดยมีโรงเรียนเป็นศูนย์กลางประชาคม ศูนย์การศึกษาและวัฒนธรรม

7. เสนอความรู้ทางด้านความก้าวหน้าและความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับสถาบันอื่น ๆ ในสังคม
8. เพื่อเป็นหนทางในการประเมินผลของการดำเนินงานของโรงเรียนและชุมชน
9. แก้ไขข้อข้องใจ ที่ประชาชนเข้าใจโรงเรียนผิด ๆ ช่วยทำให้ประชาชนมองโรงเรียนในแง่ดีด้วยความเชื่อถือและยกย่อง

2.5 บทบาทของโรงเรียนที่มีต่อชุมชน

โดยทั่วไปแล้วบทบาทหน้าที่ของโรงเรียนนั้น มีหน้าที่หลักคือ ให้การศึกษาแก่เยาวชน แต่ถ้ามหากพิจารณาถึงบทบาทของโรงเรียนในฐานะที่โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนแล้วโรงเรียนจึงต้องมีบทบาทและหน้าที่ต่อชุมชนทั้งในด้าน เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่ชุมชน และเป็นแหล่งวิทยากรของชุมชนด้วยอีกด้านหนึ่งในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ (2528 : 122-123) กล่าวว่า โรงเรียนควรมีบทบาท ดังต่อไปนี้

1. นำการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ชุมชน โรงเรียนในฐานะเป็นสถาบันทางการศึกษา ควรจะเป็นผู้นำความรู้ที่แปลกใหม่และสามารถทำให้สภาพความเป็นอยู่ของชุมชนดีขึ้น การเข้าสู่ชุมชนทำได้โดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น นักเรียน สมาคมครูผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่า เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงนี้อาจจะเป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น เช่น การปรับปรุงวิธีการประกอบอาชีพให้ดีขึ้น การศึกษาอาชีพใหม่ ๆ ของชุมชนขึ้น
2. เป็นแหล่งวิทยากรของชุมชน โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้เป็นแหล่งสำหรับการศึกษาค้นคว้าวิชาการและวิชาชีพ และถ้าหากจำเป็น โรงเรียนควรจัดเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับให้ความรู้แก่ชุมชนไว้ด้วย
3. เป็นศูนย์พัฒนาชุมชน ในการพัฒนาชุมชนนั้น รัฐไม่สามารถจะจัดหน่วยงานพัฒนาชุมชนให้ครบทุกตำบล หมู่บ้าน โรงเรียนซึ่งมีความพร้อมอยู่แล้วทั้งในด้านสถานที่และบุคลากร ควรจะทำหน้าที่เป็นศูนย์หรือผู้ประสานงานระหว่างชุมชนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาต่าง ๆ ของชุมชน เช่น ด้านการอาชีพ อนามัย การสหกรณ์ เป็นต้น
4. เป็นแหล่งส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม หน้าที่หนึ่งของโรงเรียนคือ การส่งเสริมและถ่ายทอดวัฒนธรรม ดังนั้นโรงเรียนจึงควรจะได้ดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่นี้ อาจจะโดยการอำนวยความสะดวก หรือเป็นตัวกลางในการรวบรวม การประกวดหรือจัดงานเกี่ยวกับประเพณีหรือวัฒนธรรมของชุมชนขึ้น
5. เป็นศูนย์การดำเนินงานของทางราชการ โรงเรียนที่กระจายอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ในระยะที่ผ่านมานี้จะประสบกับปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียนลดลง ทำให้อาคารเรียน

ว่างลง หากปล่อยไว้จะทำให้เกิดการสูญเปล่า ดังนั้นเพื่อให้การใช้อาคารเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ควรจะได้ใช้ให้เป็นที่ทำงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง เช่น เป็นที่ทำการของอนามัยตำบล เกษตรตำบล เป็นต้น ดังนั้นโรงเรียนในอนาคตจึงอาจจะมีหน่วยงานอื่น ตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกันหลายหน่วยงานก็ได้

6. เป็นสถานที่ฝึกอาชีพ บทบาทนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับเป็นแหล่งวิทยากรแต่เน้นหนักเฉพาะงานอาชีพ ที่เห็นว่าเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น การฝึกอาชีพนั้นควรเป็นการฝึกที่มีระยะเวลาไม่นานนัก

2.6 บทบาทและความสำคัญของชุมชนที่มีต่อโรงเรียน

การพิจารณาบทบาทและความสำคัญของชุมชนต่อโรงเรียน นอกจากพิจารณาจากหน้าที่ต่าง ๆ ของชุมชนแล้ว จะต้องพิจารณาจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในชุมชนนั้นด้วย เพราะสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมทางสังคม ต่างก็เป็นปัจจัยสำคัญของการดำรงชีวิตในท้องถิ่นหรือชุมชนนั้น ๆ อยู่เป็นอันมาก

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่นำมาพิจารณาคือบทบาทหน้าที่ของการศึกษาและโรงเรียนต่อชุมชน ซึ่ง พนิจดา วีระชาติ (2542 : 22-26) ได้กล่าวไว้ในเรื่องบทบาทและความสำคัญของชุมชนต่อโรงเรียน ดังนี้

1. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญในการกำหนดปรัชญาและจุดมุ่งหมายของโรงเรียน การกำหนดปรัชญาและจุดมุ่งหมายของโรงเรียนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจจาก

- 1.1 ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไป
- 1.2 ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการศึกษาของชาติ
- 1.3 ชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่

โรงเรียนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่อย่างเพียงพอ จึงสามารถกำหนดปรัชญาและจุดมุ่งหมายของโรงเรียนขึ้น เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนสอดคล้องกับปรัชญา จุดมุ่งหมายการศึกษาของชาติ และความต้องการของชุมชน ชุมชนจึงมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียนอย่างมาก

2. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียนในการที่โรงเรียนจะพัฒนาหลักสูตรการจัดหลักสูตรของโรงเรียน ซึ่งหมายถึงมวลกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อความเจริญงอกงามของผู้เรียนนั้นโรงเรียนจะต้องศึกษาความเข้าใจหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ซึ่งกำหนดเป็นแผนรวมของชาติในการจัดมวลกิจกรรมและประสบการณ์แก่

ผู้เรียนในระดับต่าง ๆ แล้วนำผลการศึกษามาพิจารณาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิต และความต้องการของชุมชนนั้น

3. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียนในการที่โรงเรียนจะพัฒนาคน อันเป็นส่วนสำคัญของชุมชนนั้น สมาชิกของชุมชนแต่ละคนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลอยู่ตามธรรมชาติ โรงเรียนมีหน้าที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้เจริญงอกงาม เป็นไปตามความถนัดของบุคคล จัดแยกคนไปประกอบอาชีพ ทำภารกิจต่าง ๆ ของชุมชนตามความจำเป็น ตามความต้องการ และความเหมาะสมของชุมชนนั้น ชุมชนแต่ละแห่งจึงมีโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ระดับต่างกัน นับตั้งแต่การพัฒนาคณาจารย์ประชากรระดับพื้นฐาน อันได้แก่ ระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งเป็นระดับพัฒนาความสามารถเฉพาะอย่าง และความชำนาญเฉพาะอย่าง จัดวิชาให้เรียนแตกต่างกันไปในแต่ละแห่ง หรือจัดวิชาต่าง ๆ ให้เรียนในแห่งเดียวกัน แล้วแต่ความต้องการและความเหมาะสม

4. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียนในการที่โรงเรียนจะพัฒนาปรับปรุงการดำเนินชีวิต และความเป็นอยู่ของชุมชนนั้น ในการให้การศึกษาอบรม โรงเรียนต้องพิจารณาปัญหาความต้องการของชุมชน และในเวลาเดียวกัน ชุมชนจะต้องยอมรับในความสำคัญของโรงเรียน ให้ความร่วมมือสัมพันธ์กับโรงเรียนเป็นอย่างดี

5. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียนในอันที่โรงเรียนจะพัฒนา ปรับปรุงการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โรงเรียนเป็นผู้นำในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชน เป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน โรงเรียนจึงต้องพิจารณาจัดสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับชุมชน ให้ชุมชนเข้าใจและมองเห็นความสำคัญ พร้อมทั้งจะนำไปเป็นแบบอย่างในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพต่าง ๆ ในชุมชนให้ดีขึ้น

6. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียนในฐานะที่ชุมชนเป็นแหล่งปฏิบัติชีวิตที่แท้จริงของนักเรียน การเรียนรู้ชีวิตของนักเรียนในห้องเรียนหรือโรงเรียน เป็นการเรียนรู้ในขอบเขตจำกัด และในช่วงเวลาหนึ่งของการศึกษาในโรงเรียนเท่านั้น แต่ชีวิตในชุมชนอันกว้างใหญ่และสลับซับซ้อนนั้น เป็นชีวิตที่ผู้เรียนจะต้องเผชิญตลอดไป การจัดการเรียนการสอนและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนจะต้องสัมพันธ์สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในชุมชน เพื่อนักเรียนจะได้นำผลการเรียนรู้จากโรงเรียนไปใช้ในชุมชนได้ การเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนจึงไม่ควรให้นักเรียนทำกิจกรรมอยู่เฉพาะในห้องเรียน หรือโรงเรียนเท่านั้น โรงเรียนต้องนำนักเรียนออกสู่ชุมชนบ้าง ศึกษาชุมชนในแง่มุมต่าง ๆ เท่าที่จำเป็นและเหมาะสมในการที่จะเรียนรู้ตามวัยและความสามารถ นอกจากโรงเรียนจะนำนักเรียนออกสู่ชุมชนแล้ว โรงเรียนควรจะได้ติดตามศึกษาการใช้ชีวิตของนักเรียนในชุมชนด้วย เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน การจัดโปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้เหมาะสม มีประโยชน์ยิ่งขึ้น

7. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียน ในการที่โรงเรียนจะใช้แหล่งทรัพยากรของชุมชนให้มีประโยชน์ ชุมชนแต่ละแห่งมีทรัพยากรต่าง ๆ มากมาย ทั้งทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น ทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ โรงเรียนจะต้องพิจารณานำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการศึกษา

8. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียนในอันที่โรงเรียนจะพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่องกันไปเพื่อชีวิตที่ดีของผู้เรียนและชุมชน โรงเรียนไม่เพียงแต่พัฒนาคน แต่ต้องพัฒนาชุมชนและสังคมควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินชีวิตของคนในสังคมเป็นไปอย่างราบรื่น มีความสมดุลในชีวิต การพัฒนาใด ๆ ในโรงเรียน จึงควรมุ่งไปสู่การพัฒนาเปลี่ยนแปลงในชุมชนควบคู่กันไปด้วย เพื่อการเปลี่ยนแปลงบุคคลและชุมชน ไปพร้อม ๆ กัน

9. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียนในการที่โรงเรียนจะอนุรักษ์ และถ่ายทอดวัฒนธรรม โรงเรียนจะต้องศึกษาที่ตั้งของโรงเรียน ว่าอยู่ในชุมชนที่มีพื้นฐานวัฒนธรรมและมีระเบียบแบบแผนประเพณีเป็นอย่างไร วัฒนธรรมและประเพณีในชุมชนนั้นแตกต่างจากประเพณีวัฒนธรรมของส่วนอื่นและส่วนรวมอย่างไร สิ่งที่แตกต่างกันไปนั้นมีประโยชน์หรือไม่เพียงใด ควรส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขอย่างไร อะไรเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีค่าควรแก่การอนุรักษ์ เพื่อเป็นมรดก โรงเรียนจะต้องนำมาพิจารณา เพื่อหาวิธีการในการปรับปรุงส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชน

10. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียนในการที่ชุมชนจะช่วยเหลือสนับสนุนโรงเรียนในด้านต่าง ๆ โรงเรียนเป็นสถาบันการศึกษาของชุมชน โรงเรียนต้องอาศัยความร่วมมือสนับสนุนช่วยเหลือจากชุมชน และได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชนในเรื่องการเงิน วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนแรงกาย แรงใจ จากประชาชนในชุมชนนั้นด้วย การได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากชุมชนเป็นสิ่งสำคัญที่จะแสดงให้เห็นว่าชุมชนนั้นสนใจโรงเรียน เอาใจใส่สนับสนุนโรงเรียน และถือว่าโรงเรียนเป็นสมบัติอันมีค่าและสำคัญของชุมชน

11. ชุมชนมีบทบาทและความสำคัญต่อโรงเรียนในฐานะที่ชุมชนเป็นที่ตั้งของหน่วยงานองค์กร และสถาบันต่าง ๆ รวมทั้งตัวโรงเรียนเองด้วย โรงเรียนทำหน้าที่เป็นสถานที่ให้การศึกษาแก่ประชาชนร่วมกับหน่วยงานหรือสถาบันอื่น ๆ การที่โรงเรียนจะทำหน้าที่ของตนให้สำเร็จไปด้วยดีนั้น โรงเรียนจะต้องประสานสัมพันธ์ร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของการศึกษา

12. ชุมชนมีบทบาท และความสำคัญในการควบคุม และสนับสนุนส่งเสริมโรงเรียน โรงเรียนเป็นสถาบันของชุมชน มีหน้าที่สำคัญทางการให้การศึกษา ผู้ที่เข้าศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนก็คือสมาชิกหรือประชากรในชุมชนนั้น ๆ

การที่ชุมชนส่งสมาชิกของชุมชนเข้าศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน ก็เพื่อมุ่งหวังที่จะให้สมาชิกเหล่านั้นเป็นสมาชิกที่ดี มีคุณภาพของสังคม โรงเรียนก็ต้องสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความต้องการของชุมชน เมื่อชุมชนเห็นคุณค่าก็จะให้การสนับสนุนส่งเสริมโรงเรียนในทุก ๆ ด้าน เท่าที่ชุมชนสามารถจะให้ความร่วมมือ และสนับสนุนส่งเสริมได้

2.7 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ปรีชา คัมภีรปกรณ์ (2528 : 124-125) กล่าวว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. แนวนโยบายของโรงเรียนถ้าหากโรงเรียนมีนโยบายที่จะ " เปิด " ประตู่โรงเรียนแล้ว ความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชน ก็จะเป็นไปในทางที่ดี แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากโรงเรียน " ปิด " ประตู่ ความสัมพันธ์จะเป็นไปในทางลบ
2. ความร่วมมือของบุคลากรในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนนั้น บุคลากรของโรงเรียนทุกคนจะต้องประสานกันทุกฝ่าย จึงจะทำให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่และนักเรียน
3. ความพร้อมของโรงเรียน ความพร้อมในที่นี้ หมายถึง ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกที่จะให้ความช่วยเหลือร่วมกับชุมชน
4. ความพร้อมของชุมชน นอกจากองค์ประกอบของโรงเรียนแล้ว องค์ประกอบของชุมชนก็มีส่วนสำคัญเช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าชุมชนไม่มีความพร้อมหรือไม่แน่ใจแล้วการสร้างความสัมพันธ์สองฝ่ายจะเกิดขึ้นไม่ได้ ความพร้อมของชุมชนในที่นี้หมายถึง ความพร้อมทั้งในด้านความคิดเห็นและอื่น ๆ

หลักการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นงานที่โรงเรียนต้องไปเกี่ยวข้องกับชุมชนไม่ว่าจะโดยการออกไปหาชุมชนหรือชุมชนเข้าสู่โรงเรียนก็ตาม การดำเนินงานจำเป็นจะต้องมีการวางแผน และดำเนินงานอย่างรอบคอบและตั้งใจจริง หลักเกณฑ์ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2525 : 27) กล่าวว่า ดังนี้

1. ต้องดำเนินการด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตรงไปตรงมา และเชื่อถือได้
2. ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ถือเป็นภารกิจที่ต้องทำต่อเนื่องตลอดเวลา
3. ต้องดำเนินการให้ครอบคลุมทุกด้านที่ชุมชนมีส่วนรับผิดชอบด้วย
4. ต้องมีความง่ายและคล่องตัวในการดำเนินงาน

5. ต้องเป็นไปด้วยความสร้างสรรค์ มิใช่ทำลายภาพพจน์ของโรงเรียน และชุมชน
6. ต้องดำเนินการปรับให้เข้ากับสภาพของชุมชน
7. ต้องดำเนินการด้วยความยืดหยุ่นให้เข้ากับสาระวิธีการและโอกาส
8. ควรคำนึงถึงความต้องการที่เกี่ยวกับความเจริญงอกงามของแต่ละคน และการพัฒนาสังคมและชุมชนไปพร้อม ๆ กัน

9. ควรใช้กระบวนการติดต่อสื่อสารสองทาง ในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

10. ใช้วิถีทางแห่งประชาธิปไตยในการดำเนินงาน

พินิจดา วีระชาติ (2542 : 54) ได้สรุปหลักการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนไว้ 7 ประการ คือ

1. การทำให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางใจของประชาชน และปรับปรุงโรงเรียนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. การผูกมิตรสัมพันธ์กับชาวบ้าน และรักษาบรรยากาศอันดีระหว่างชาวบ้านกับโรงเรียน

3. ศึกษาความรู้เรื่องชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ เพื่อที่จะหาสิ่งที่เป็นประโยชน์มาสอนนักเรียน ซึ่งจะให้นักเรียนใกล้ชิดกับโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

4. การรับใช้ชุมชนด้วยวิธี ดังนี้

4.1 ทำโรงเรียนให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน

4.2 ชักชวนชาวบ้านเข้าหาโรงเรียน

4.3 เปิดโอกาสให้ชาวบ้านใช้โรงเรียน

4.4 จัดการศึกษาผู้ใหญ่

4.5 จัดสนทนาการต่าง ๆ ร่วมกับชาวบ้าน

5. จัดตั้งสมาคมครู และผู้ปกครองเพื่อร่วมกันบริหารโรงเรียนให้เจริญ

7. พยายามเผยแพร่กิจกรรมของโรงเรียนให้ประชาชนได้ทราบด้วยวิธีการต่าง ๆ

8. จัดตั้งสมาคมนักเรียนเก่า เพื่อให้นักเรียนเก่าไม่ลืมโรงเรียน และทำประโยชน์แก่

โรงเรียน

โรงเรียน หรือครูภายในโรงเรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน ซึ่ง เรืองชัย หมื่นชนะ (2534 : 91) สรุปได้ดังนี้

1. สนับสนุน และหาทางให้ผู้ปกครองมาร่วมเป็นสมาชิกของสมาคมครูและผู้ปกครอง

2. พยายามประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นอยู่เสมอเป็นระยะ ๆ

3. รับฟังทัศนคติและความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และพร้อมที่จะปรับปรุง

4. เข้าใจความต้องการของชุมชนและสังคม

5. มีความตื่นตัวที่จะพัฒนาโรงเรียนและพัฒนาท้องถิ่นอยู่เสมอ
6. พัฒนาบุคลากรในโรงเรียนอยู่เสมอ
7. พยายามใช้ทรัพยากรที่อยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์แก่โรงเรียน
8. ศึกษาความเปลี่ยนแปลงของสังคม และสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ ลดความขัดแย้งระหว่างโรงเรียน วัด และบ้าน

สมพร สุทัศน์ีย์ (2525 : 129-130) ได้ให้หลักในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนไว้ 8 ประการ คือ

1. หลักมนุษยสัมพันธ์
2. ความจริงใจ
3. ความซื่อสัตย์
4. ความคงเส้นคงวา
5. ความเสียสละ
6. ความอดทน
7. ความฉลาด
8. ความยืดหยุ่น

สุรัตน์ ศิลปอนันต์ (2516 : 54) กล่าวว่า โรงเรียนมีโอกาสที่จะสัมพันธ์กับสังคม 3 ทาง คือ การให้การศึกษาแก่เยาวชน การให้บริการทรัพยากรต่าง ๆ และการร่วมกิจกรรมระหว่างโรงเรียนและชุมชน

คำนวนถ บุญเพชรแก้ว และคณะ (2529 : 117-118) ได้เสนอวิธีการที่กว้างออกไปอีกในการที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนและเป็นการขจัดอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ติดต่อเยี่ยมเยียนอย่างใกล้ชิดอยู่เสมอ
2. เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่และสิ่งของ ของโรงเรียน
3. ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
4. ชักชวน และแต่งตั้งผู้สนใจการศึกษา หรือประชาชนมาเป็นกรรมการศึกษาของโรงเรียน
5. ชักชวนและให้โอกาสประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงโรงเรียน
6. ติดต่อสัมพันธ์กับผู้นำศาสนา ผู้นำท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป

7. ส่งเสริมครู และนักเรียน ได้เห็นความสำคัญของการสร้างความเชื่อมั่น และความไว้วางใจจากชุมชน

8. ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาชุมชน

9. ร่วมมือในพิธีกรรมต่าง ๆ ตามประเพณีของชุมชน

กรมสามัญศึกษา (2522 : 461-478) ได้เสนอวิธีการในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การสร้างและรักษาเกียรติประวัติของโรงเรียน

2. การจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน

3. การได้รับบริการและการร่วมมือกับชุมชน

4. การประสานงานกับหน่วยงานในชุมชน

5. การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์

วิไลวรรณ วิทวัสโรจน์ (2525 : 227-229) ได้เสนอวิธีการในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน คือ

1. การนำโรงเรียนออกสู่ชุมชน

2. การนำชุมชนเข้ามาสู่โรงเรียน

จากวิธีการในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนทั้งหมดที่กล่าวมา สามารถสรุปวิธีการในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ได้ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

2. การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนและชุมชน

3. การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน

4. การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์

5. การร่วมมือในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ทั้ง 5 ประเด็นที่สรุปไว้นี้ จะเป็นภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนในด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งจะปรากฏในรูปของการจัดกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดสำหรับศึกษาวิจัยในครั้งนี้ กรอบแนวความคิดในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทั้ง 5 ประเด็น คือ

1. การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สิ่งสำคัญประการแรก คือ ต้องสร้างความเข้าใจและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในโรงเรียนก่อน บุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน ต้องมีความกระตือรือร้นที่จะรักสามัคคี ร่วมมือร่วมใจช่วยเหลืองานภารกิจทุก ๆ ด้านของโรงเรียน ภาพของโรงเรียนที่ปรากฏต่อชุมชนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน

กับชุมชน ถ้าภายในโรงเรียน ผู้บริหาร คณะครู – อาจารย์ และนักเรียน นักศึกษา ไม่เข้าใจกัน ขาดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ก็ยากที่จะสร้างความสัมพันธ์กับภายนอกได้ ประการที่สอง ครู – อาจารย์ทุกคนต้องมีความเข้าใจและรอบรู้งานทุก ๆ ด้านของโรงเรียน และถือว่าตนเองมีหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ต่อชุมชน พร้อมทั้งจะชี้แจงแสดงเหตุผลที่ถูกต้องต่อชุมชน และมีใจกว้างพอที่จะ รับฟังความคิดเห็นจากชุมชน (กิติมา ปริติดิถ, 2532 : 7)

2. การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียน กับชุมชน

2.1 ความหมายของการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์ คือ วิธีการของสถาบันที่มีแผนและการกระทำต่อเนื่องในอันที่จะ สร้างหรือยังให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถาบันกับกลุ่มประชาชน เพื่อให้สถาบันกับกลุ่ม ประชาชนที่เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจ และสนับสนุนร่วมมือซึ่งกันและกัน อันเป็นประโยชน์ ให้สถาบันนั้นดำเนินงานไปได้ผลดี สมความมุ่งหมาย โดยอยู่บนพื้นฐานของความจริง และโดย มีประชาคติเป็นแนวบรรทัดฐาน (ไพฑูริย์ สิ้นลารัตน์. 2531 : 109)

2.2 หลักการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จะดำเนินไปด้วยดีไม่ได้ถ้าขาดการ ประชาสัมพันธ์ที่ดี ดังนั้นการประชาสัมพันธ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโรงเรียน ที่ผู้บริหารควร จะ ต้องใส่ใจ อนึ่งความความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นกระบวนการไม่ตรีสองทาง (Two – Way Process) วิจิตร อาวะกุล (2534 : 156) กล่าวถึงหลักการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

1. ดำเนินการประชาสัมพันธ์บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและจริงใจกัน ทุกฝ่าย ทั้งโรงเรียน และประชาชนในชุมชน
2. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ เพื่อความสมัครสามัคคี ราบรื่น รักใคร่ ร่วมมือ ร่วมใจ ประสานสัมพันธ์กันของบุคลากร และประชาชน
3. ประชาสัมพันธ์ด้วยความสุภาพ ไม่หยาบคาย ไม่ยกตนข่มท่าน ทับถมผู้อื่น ให้อภัย ป้ายสี หรือด้วยกลไกใด ๆ
4. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สื่อสารได้ดี อย่าใช้สถิติ หรือตัวเลขที่ละเอียด ควรใช้ภาพ หรือแผนภูมิช่วยประกอบการอธิบายมาปรับปรุงแผนงาน
5. อย่าประชาสัมพันธ์ครั้งละหลาย ๆ เรื่อง หลายแนวความคิดจะเกิดความสับสน ควร เสนอเรื่องเดียว ความคิดเดียว (Single idea) ในแต่ละช่วง แต่ละตอน แต่ละครั้ง
6. เลือกข่าวสารที่จะเผยแพร่ ส่งให้ตรงกลุ่มชนเป้าหมาย เฉพาะกลุ่ม เฉพาะระดับที่ ต้องการ

สุรพันธ์ ยันต์ทอง (2526 :135–136) ได้สรุปหลักการประชาสัมพันธ์ที่ดีไว้ 10 ประการ อันเป็นแนวทางในการรวบรวมเครื่องมือสื่อสาร และกระบวนการสำหรับที่จะนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจของโรงเรียน หรืออื่น ๆ ดังนี้

1. การให้ความสนิทสนมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับโครงการ ย่อมเห็นด้วยกับโครงการนั้น ๆ
2. หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีอำนาจมากที่สุด ในการเผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียนและเป็นแหล่งข่าวที่ให้ความชัดเจน แม่นยำมากกว่าวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่ออื่น ๆ
3. ควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักหนังสือพิมพ์ การประชุมแบบเปิดเผยของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนและการอภิปรายอย่างไม่ปิดบังถึงปัญหาของโรงเรียนกับผู้แทนหนังสือพิมพ์ จะทำให้ชุมชนมีความไว้วางใจในโรงเรียน
4. การใช้สื่อที่เหมาะสม ในการเผยแพร่ข่าวสารเป็นสิ่งสำคัญ แผ่นปลิว โทรทัศน์ การประชุม ต้องใช้ให้ถูกต้องประสงค์
5. ใช้เงินสาธารณะอย่างรอบคอบในการเผยแพร่ข่าวสารแก่ชุมชน การใช้จ่ายเงินโรงเรียนในการเผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียนเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย แต่การนำเงินโรงเรียนไปใช้เพื่อการรณรงค์เก็บภาษีเพิ่มเป็นการผิดกฎหมาย
6. ใช้ภาษาที่เรียบง่ายในการประชาสัมพันธ์ นักศึกษานิยมใช้ศัพท์เทคนิคหรือใช้ภาษาไม่ชัดเจนในการสื่อความหมาย ในการประชาสัมพันธ์จะต้องใช้ภาษาที่ง่ายเป็นที่เข้าใจของทุกคน
7. อธิบายถึงนวัตกรรมที่จะนำมาใช้ก่อนที่จะแนะนำให้รู้จัก ถ้าเป็นสิ่งที่ใหม่และผิดไปจากเดิม ต้องอธิบายถึงวัตถุประสงค์และวิธีการใช้ให้ชุมชนทราบก่อน
8. สมุดปกหรือใบแจ้งผลการเรียน สามารถใช้เป็นเครื่องมือประชาสัมพันธ์ได้ ใบแจ้งผลการเรียน คือ สื่อที่ผู้ปกครองได้รับอยู่เป็นประจำ ดังนั้นควรออกแบบเพื่อให้สามารถอธิบายเรื่องของโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบได้
9. การบ้านไม่ควรทำให้เด็กแยกตัวจากครอบครัวและต้องเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน ผู้ปกครองยินดีสนับสนุนให้บุตรของตนทำการบ้าน ถ้าทราบวัตถุประสงค์ว่าทำเพื่ออะไร
10. เด็กนักเรียน คือ ผู้สื่อข่าวที่ดีในการแจ้งข่าวสารของโรงเรียนแก่ชุมชน เด็กที่มีความสุขในโรงเรียน และมีความรู้สึกที่ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียน จะเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ดีที่สุด

2.3 จุดประสงค์และเป้าหมายการประชาสัมพันธ์

พนัส หันนาคินท์ (2524 : 300-301) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันเราย่อมเห็นประจักษ์อยู่แล้วว่า โรงเรียนที่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น ย่อมจะเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านวัตถุ เช่น อาคารสถานที่ อุปกรณ์การสอน และด้านการศึกษาอบรมแก่นักเรียนเป็นอย่างดี กล่าวโดยทั่วไป จุดประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนก็เพื่อ

1. แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อเท็จจริง (Information) ต่างๆ ที่ผู้ปกครองต้องการทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนที่ได้ส่งลูกหลานมาเข้าเรียน
2. หาความร่วมมือจากชุมชน ทำให้ชุมชนเข้าใจโรงเรียนดีขึ้น ดังนั้นย่อมจะสามารถจัดความเห็นขัดแย้งระหว่างนโยบายของโรงเรียนกับความเชื่อถือหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ปกครองในชุมชนนั้น ๆ ได้
3. ป้องกันความเข้าใจผิดและป้องกันการถูกโจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์อย่างไม่เป็นธรรมจากบุคคลที่ไม่เป็นมิตรต่อโรงเรียน หรือต่อตัวบุคคลในโรงเรียน โดยเฉพาะตัวผู้บริหารเอง
4. เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนเห็นคุณค่าในการศึกษา และพยายามที่จะเรียนต่อไปเพื่อจุดมุ่งหมาย วิชาที่มีสอนในโรงเรียน ตลอดจนแนวทางที่จะประกอบอาชีพ หรือจะเรียนต่อเมื่อจบออกจากโรงเรียนนั้น ๆ แล้ว
5. ทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น เพราะได้รับทราบข่าวคราวความเป็นไปและความเคลื่อนไหวของโรงเรียนอยู่เสมอ ๆ

จำรัส นองมาก และวิจิตร ภัคศิริรัตน์ (2526 : 275) กล่าวถึงเป้าหมายในการประชาสัมพันธ์กับชุมชนว่า การประชาสัมพันธ์กับชุมชนมีเป้าหมายเพื่อให้ชุมชนได้รู้จัก ได้เข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งจะนำมาซึ่งการร่วมมือและให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียนในด้านต่าง ๆ อย่างดีพอ

โรงเรียนต้องอาศัยชุมชนหลายด้าน ด้านที่เห็นชัดเจนที่สุด คือ การให้การศึกษาแก่นักเรียน ซึ่งประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้ ก็โดยการที่ชุมชนหรือผู้ปกครองให้ความสนใจต่อกิจกรรมการศึกษาของเด็ก นอกจากนั้นการให้ความช่วยเหลือด้าน การศึกษาอื่น ๆ เช่น เปิดโอกาสให้เด็กได้มีประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ ของชุมชน

ประเด็นที่สำคัญ คือ การดำเนินงานของโรงเรียนในปัจจุบัน ไม่สามารถดำเนินไปด้วยตัวเองได้ งบประมาณอย่างเดียวไม่ทำให้โรงเรียนได้ก้าวหน้าไปอย่างมีความหมายเท่าที่ควร การปรับปรุง และพัฒนาโรงเรียนจำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือ และช่วยเหลือจากชุมชนในด้านต่าง ๆ อย่างมาก การประชาสัมพันธ์งานของโรงเรียนต่อชุมชนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง

ฉัตรชัย อรรถนันท์ (2522 : 10–11) ให้ความมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

1. แลกเปลี่ยนข่าวสาร
2. แสวงหาความร่วมมือจากชุมชน
3. ป้องกันความเข้าใจผิด
4. เพื่อให้ชุมชนสนับสนุนการเรียนของนักเรียนหรือผู้เรียนต่อ ๆ ไป
5. เพื่อให้ชุมชนมีส่วนช่วยเหลือกิจการโรงเรียนในด้านการเงิน สถานที่ศึกษา
6. เพื่อให้ผู้ปกครองเชื่อมั่นว่า โรงเรียนได้ทำหน้าที่ถูกต้อง และมีประโยชน์
7. เพื่อส่งเสริมให้ชุมชน เห็นความสำคัญของการศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนกับโรงเรียน ได้สัมพันธ์ใกล้ชิดและเป็นกันเอง
9. เพื่อส่งเสริมให้บ้าน โรงเรียน และชุมชนมีความสามัคคีกัน
10. เพื่อให้ทราบความต้องการด้านการศึกษาอันแท้จริงของชุมชน จะได้ตอบสนองต่อความต้องการได้อย่างถูกต้อง

2.4 แผนงานประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน

การวางแผนการประชาสัมพันธ์โรงเรียน หมายถึง กระบวนการจัดสรรทรัพยากรการประชาสัมพันธ์ อาทิ บุคลากร อุปกรณ์ ข้อมูลและข่าวสาร และช่องทางการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย คือความสำเร็จในการจัดการโรงเรียน

การวางแผนการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน มีขอบเขตกว้างขวาง และมีกิจกรรมที่สมควรปฏิบัติจัดทำมากมายหลายด้าน จึงควรที่โรงเรียนต้องพิจารณาถึงความจำเป็นก่อนหลัง และขีดจำกัดของทรัพยากรที่โรงเรียนประสบอยู่

2.5 กิจกรรมการประชาสัมพันธ์กับชุมชน

กิจกรรมการประชาสัมพันธ์กับชุมชนอาจแยกพิจารณาได้ 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

2.5.1 กิจกรรมโดยตรง คือ กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อการประชาสัมพันธ์โดยเฉพาะทั้งในแง่ของจุดมุ่งหมายและการดำเนินงานการประชุม การจัดทำเอกสาร การจัดตั้งกรรมการ การจัดนิทรรศการ และการจัดตั้งสมาคมผู้ปกครองและครู

2.5.1.1 การประชุม ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมหลักและเป็นกิจกรรมพื้นฐานของ การประชาสัมพันธ์ได้ เพราะเป็นการแจ้งเรื่องราวต่าง ๆ เป็นทางการและสามารถซักถามโต้ตอบกันได้ทันที เมื่อมีปัญหาอะไรก็จะตอบให้รู้ชัดเจนกันไปทันที การจัดการประชุมไม่ควรให้บ่อยเกินไป และควรจะประชุมเฉพาะเรื่องสำคัญเท่านั้น เรื่องรายละเอียดปลีกย่อยควรแจ้งเป็นเอกสารจะเหมาะกว่า เพราะบุคคลในชุมชนจะไม่มีเวลามาร่วมประชุมได้บ่อย และแม้จะมาร่วมประชุมได้ก็จะมีเวลามากนัก ในการจัดประชุมนั้น โรงเรียนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อตอบคำถามของผู้ปกครองหรือบุคคลในชุมชนที่อาจจะซักถาม

2.5.1.2 การจัดทำเอกสาร เป็นกิจกรรมหลักอีกเช่นเดียวกัน เป็นกิจกรรมที่มีความซับซ้อนกว่าการประชุม แต่มีลักษณะที่คงทนถาวรกว่า เก็บไว้ได้นานกว่า เอกสารที่โรงเรียนจัดทำขึ้นนั้น อาจจะเป็นข่าวสารของโรงเรียนที่ไม่ยาวจนเกินไปนัก หรือจะทำในลักษณะคล้ายวารสารเสนอเรื่องราวทางวิชาการต่าง ๆ ถ้าโรงเรียนมีทุนรอนพอที่จะทำได้การจัดทำรายงานประจำปี แสดงผลงานของโรงเรียน ก็เป็นสิ่งที่น่าจะจัดทำขึ้นได้ เพื่อให้ชุมชนรู้จักโรงเรียนดีขึ้น

2.5.1.3 การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างบุคคลในโรงเรียนกับบุคคลในชุมชนเพื่อให้มีการประสานงานและมีการติดต่อประสานสัมพันธ์กันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมากขึ้น การจัดตั้งคณะกรรมการนี้ อาจจะเป็นแบบกรรมการที่ปรึกษาของโรงเรียน กรรมการจัดการเฉพาะเรื่อง เช่น กรรมการพัฒนาโรงเรียน กรรมการพัฒนาชุมชน เป็นต้น ถ้าสามารถมีกรรมการมาจากคนหลาย ๆ อาชีพหลาย ๆ กลุ่มก็จะทำให้การประสานสัมพันธ์ของโรงเรียนได้ผลมากขึ้น

2.5.1.4 การจัดนิทรรศการและงานประจำปี นิทรรศการของโรงเรียนโดยเฉพาะในโอกาสที่จัดงานประจำปีนั้น จะช่วยให้การประชาสัมพันธ์งานของโรงเรียนได้ผลดีขึ้น และเป็นโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเภทนี้ ผู้ปกครองเองก็จะมีส่วนในกิจกรรมกับเด็กในความปกครองของตนด้วย

2.5.1.5 การจัดตั้งสมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมผู้ปกครองและครูถือได้ว่าเป็นกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ที่มีคุณค่า เพราะเป็นงานร่วมกันของผู้ปกครองนักเรียนเอง โดยทั่วไปผู้ปกครองจะเป็นผู้ดำเนินงานของสมาคมเอง โดยมีครูในโรงเรียนเป็นผู้ช่วยในการดำเนินงานการที่ผู้ปกครองได้มีส่วนดำเนินงาน ทำให้ผู้ปกครองได้รับรู้ปัญหาของโรงเรียนและเข้าใจโรงเรียนดีขึ้น

2.5.2 กิจกรรมโดยอ้อม กิจกรรมโดยอ้อม หรือกิจกรรมอื่น ๆ ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมการประชาสัมพันธ์อย่างหนึ่ง แต่จุดมุ่งหมายของกิจกรรมประเภทนี้ไม่ใช่เพื่อการประชาสัมพันธ์โดยตรง กิจกรรมแต่ละประเภทก็มีจุดมุ่งหมายเฉพาะของตนเอง แต่มีผลพลอยได้เพื่อการประชาสัมพันธ์พร้อมกันไป กิจกรรมโดยอ้อมนี้ อาจประกอบไปด้วย

2.5.2.1 การจัดงานชุมนุมนักเรียนหรืองานของสโมสรต่างๆ เช่น งานของชุมนุมวิชาการและชุมนุมกิจกรรมบันเทิงที่นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งจะทำให้ นักเรียนมีบทบาทโดยตรง แล้วยังทำให้ชุมชนมีส่วนร่วมและมีโอกาสรับรู้งานโดยผ่านทางนักเรียน หรือมีส่วนร่วมในฐานะเป็นผู้มาชมงานด้วยพร้อมกันไป

2.5.2.2 การจัดงานสังคม โรงเรียนอาจจะจัดงานสังคมขึ้นเป็นครั้งคราว โดยมีการบันเทิงต่าง ๆ ประกอบ แล้วเชิญผู้ปกครอง หรือคนในชุมชนมาร่วมด้วย

โดยเฉพาะในงานนักขัตฤกษ์ต่าง ๆ ถ้าจัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็อาจจะเป็นทางที่จะหาเงิน มาช่วยในการดำเนินงานกิจการของโรงเรียน

2.5.2.3 การจัดกิจกรรมมอบวุฒิบัตร หรือประกาศนียบัตร กิจกรรมนี้มีเป้าหมาย คือ การมอบวุฒิบัตรแก่ผู้เรียน เป็นการแสดงความยินดีให้กับผู้ได้รับความ สำเร็จ ในโอกาสนี้ โรงเรียนควรเชิญคนในชุมชนหรือผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความยินดี ด้วย และอาจมีการประกาศรายชื่อและให้รางวัลแก่คนที่เรียนเก่ง ทำประโยชน์ให้กับโรงเรียนด้วย พร้อมกันไป

2.5.2.4 การจัดเยี่ยมผู้ปกครอง โรงเรียนอาจจัดรายการเยี่ยม ผู้ปกครอง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำความรู้จักกับผู้ปกครองถึงปัญหาในการเรียนของนักเรียน ใน ขณะเดียวกันก็เป็นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนไปในตัวด้วย

3. การให้ความรู้และบริการชุมชน

ปรีชา คัมภีรปกรณ (2528 : 121) ได้กล่าวถึงการให้บริการชุมชนไว้ว่า นอกจากการจัด กิจกรรมด้านต่าง ๆ แล้ว โรงเรียนควรจัดบริการให้กับชุมชนเพื่อความสะดวกและประหยัด มี โรงเรียนจำนวนไม่น้อยที่มีสภาพความพร้อมดีกว่าชุมชน เช่น มีบ่อน้ำ น้ำประปา เครื่องขยาย เสียง โต๊ะ เก้าอี้ และเครื่องใช้ต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ โรงเรียนควรพิจารณาให้บริการชุมชนอย่าง ทัวถึง และกำหนดกฎเกณฑ์ในการให้บริการไว้ เพื่อจะให้สิ่งที่บริการนั้นคงทน สามารถให้บริการ ได้ตลอดไป สิ่งที่โรงเรียนสามารถจัดให้บริการชุมชน ได้แก่

1. ด้านอาคารสถานที่ หากชุมชนขอใช้สถานที่ของโรงเรียนเพื่อทำประโยชน์ต่าง ๆ แล้ว โรงเรียนควรอำนวยความสะดวก ให้เป็นอย่างดี

2. ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ถ้วยชาม เครื่องขยายเสียง ซึ่งชุมชน ไม่มีไว้ประจำเพื่อกิจการของชุมชน ครอบคร้ว โรงเรียนควรเอื้อประโยชน์ต่อชุมชน

3. ด้านความรู้ เป็นการบริการที่พัฒนาคนให้มีความคิดและความรู้ด้านสติปัญญา อัน จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้แก่ประชาชน เช่น การ จัดบรรยายธรรมะ การปกครอง การเกษตร หรือการอนามัย การให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ โรงเรียนควรสนับสนุนอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งจะเป็นแหล่งสาธิต ทดลอง เพื่อให้ประชาชนได้รับ ประโยชน์สูงสุด

4. ด้านสวัสดิการ เป็นบริการที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการ ตลอดจนช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจแก่ชุมชน ได้แก่ การจัดสถานที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ สนามกีฬา สหกรณ์ ร้านค้า ธนาคารข้าว ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ร้านตัดผม ตู้ยาประจำหมู่บ้าน และบริการโรงฝึกงาน เพื่อซ่อมแซมเครื่องมือเกษตร โดยคิดค่าบริการในราคาถูก

5. ด้านบุคลากร ได้แก่ ครู นักเรียน และนักการภารโรง บุคลากรเหล่านี้สามารถให้บริการ และความช่วยเหลือร่วมกับชุมชนได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านความคิดหรือด้านแรงงาน

หวน พิณรุฬพันธ์ (2532 : 105-108) ได้กล่าวถึงสิ่งที่โรงเรียนสามารถช่วยเหลือชุมชน และการให้บริการแก่ชุมชน ไว้ดังนี้

โรงเรียนให้ความช่วยเหลือชุมชน สิ่งที่โรงเรียนจะให้ความช่วยเหลือชุมชนนอกเหนือจากด้านการจัดการเรียนการสอน ยังมีอีกมากมายหลายด้าน คือ

1. นำโรงเรียนออกไปช่วยพัฒนาชุมชน
2. โรงเรียนจัดให้มีการอบรม หรือการสอน เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ แก่คนในชุมชน
3. โรงเรียนช่วยในการเผยแพร่ความรู้ใหม่ ๆ แก่ชุมชน
4. โรงเรียนร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อพัฒนาชุมชน
5. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้สถานที่ในโรงเรียน เช่น ห้องประชุม สนามกีฬา
6. จัดบริการห้องสมุดแก่ประชาชน

4. การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์

โดยหลักการแล้วโรงเรียนกับชุมชน หรือท้องถิ่น ต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ปกติโรงเรียนจะได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐ แต่ก็ไม่เพียงพอ มีความจำเป็นที่โรงเรียนต้องเสาะแสวงหาทรัพยากรมาเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา จากชุมชนที่อยู่ใกล้ชิดกับโรงเรียน กรมสามัญศึกษา (2522 : 476-478) ได้กล่าวถึงทรัพยากรที่โรงเรียนจะนำมาใช้ คือ

1. ด้านกำลังทรัพย์ จากประชาชนที่มีฐานะดีให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน
2. ด้านกำลังความคิด สติปัญญา ผู้ปกครองบางคนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะ มีความชำนาญเป็นพิเศษ ทางโรงเรียนอาจเชิญมาเป็นวิทยากร
3. ด้านกำลังกาย เช่น เป็นกรรมการโรงเรียนในการจัดงานของโรงเรียน

แหล่งทรัพยากรบางอย่างในชุมชนเป็นสิ่งมีค่าต่อการศึกษา ต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน การใช้แหล่งทรัพยากร เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาโรงเรียนอาจจะเป็นสะพานเชื่อมในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้เป็นอย่างดี ถ้าได้ดำเนินการอย่างเหมาะสม

อุทัย บุญประเสริฐ (2531 : 156-157) ได้จัดประเภทของแหล่งทรัพยากรในชุมชนเป็น 6 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบด้วย สิ่งที่เป็นตามสภาพธรรมชาติ เช่น แสงแดด น้ำ อากาศ แผ่นดิน ทะเล สัตว์ พืช ป่า ภูเขา แร่ธาตุต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติอื่น ๆ ในท้องถิ่นนั้น ๆ

2. ทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งได้แก่ ประชาชน หรือบุคคลประเภทต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ในท้องถิ่น นั้นโดยเฉพาะ และบุคคลจากท้องถิ่นอื่นที่มาเยี่ยมเยียน หรือที่รับเชิญมาร่วมกิจกรรมของ โรงเรียนในบางโอกาส เช่น พระ เจ้าหน้าที่ทางการเกษตร เจ้าหน้าที่อนามัย ผู้ที่เคยเดินทางไป ยังสถานที่ต่าง ๆ ผู้ที่มีประสบการณ์ ชาวต่างชาติ ผู้ที่มีชื่อเสียงในวงการต่าง ๆ นักธุรกิจ พ่อค้า เจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม ผู้นำชาวนา ผู้นำกลุ่มเกษตรกร ผู้นำทางศาสนา ประเพณี กลุ่ม การเมือง ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ในท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป ฯลฯ

3. ทรัพยากร ลักษณะที่เป็นสถาบันในท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรต่าง ๆ เช่น วัด ตลาด ห้องสมุดประชาชน สถานีอนามัย ศาลาประชาคม กลุ่มชาวนา ศาล สมาคม สโมสรสาธารณะ ชุมชนชานเมือง และกลุ่มการเมือง ฯลฯ

4. แหล่งทรัพยากรทางเทคนิค หมายถึง สิ่ง que แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านต่าง ๆ สิ่งประดิษฐ์คิดค้น ที่มนุษย์ทำการปรับปรุง โรงงานที่ ทันสมัย ระบบการสื่อสารคมนาคม ศูนย์คอมพิวเตอร์ เครื่องมือระบบใหม่ ๆ ที่นำเข้ามาใช้ใน ท้องถิ่นนั้น ๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ถึงความก้าวหน้าของมนุษย์ ช่วยให้เด็กเกิดจินตนาการเกิด แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ ทั้งด้านความคิดและสิ่งประดิษฐ์คิดค้น

5. ทรัพยากรในรูปกิจกรรมท้องถิ่นเป็นกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณี ต่าง ๆ การปฏิบัติงานของสถานที่ราชการหรือหน่วยงานต่าง ๆ กิจกรรมและความเคลื่อนไหว เพื่อแก้ไขปัญหา และปรับปรุงสภาพต่าง ๆ ในท้องถิ่น โรงเรียนอาจนำนักเรียนไปศึกษาหรือมี ส่วนร่วมในการดำเนินการ เช่น การรณรงค์เพื่อรักษาความสะอาด การรณรงค์เพื่อป้องกัน อุบัติเหตุ และเสริมสร้างความปลอดภัยในท้องถิ่น ความปลอดภัยของสตรีและเด็กการส่งเสริม สนับสนุนการออกเสียงเลือกตั้ง และกระบวนการประชาธิปไตยในท้องถิ่น งานอาสาสมัคร ประเภทต่าง ๆ ในท้องถิ่น การปรับปรุงแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของชุมชน ฯลฯ

6. ทรัพยากรด้านการเงิน หมายถึง ทรัพยากรในรูปการเงินทั้งโดยตรงและทางอ้อม จากผู้ที่มีฐานะหรือผู้มีความประสงค์ในการบริจาคเพื่อสนับสนุนโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ของ โรงเรียน เช่น สร้างเสาชิง ช่อมแซมสิ่ง que ขาดทรุดโทรม ปรับปรุงสนาม อุปกรณ์การเรียน การสอนต่าง ๆ สำหรับโรงเรียน

5. การมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ปรีชา คัมภีรปกรณ์ (2528 : 170-172) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งโรงเรียนหรือชุมชนสามารถจัดขึ้นได้ เช่น

1. การจัดงานวันขึ้นปีใหม่ โรงเรียนเป็นฝ่ายให้บริการด้านสถานที่ แสงเสียง เครื่องใช้ต่าง ๆ และประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชน มาร่วมกิจกรรมโดยนำเอาอาหารมารับประทานร่วมกัน มีกิจกรรมรื่นเริงตามที่เห็นสมควร กิจกรรมควรเป็นการละเล่นของท้องถิ่นเพื่อเป็นการฟื้นฟูการละเล่นของไทย

2. การจัดหล่อเทียนพรรษา นอกจากโรงเรียนจะเป็นศูนย์กลางในการให้ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการศึกษาแล้ว ยังเป็นศูนย์กลางในการจัดงานบุญงานกุศลอีกด้วย โดยการเชิญชวนประชาชนร่วมทำบุญตามประเพณี คือการหล่อเทียนถวายวัดที่อยู่ในชุมชน

3. การจัดงานสงกรานต์ นอกจากจัดสงกรานต์แล้ว ควรมีการจัดรดน้ำให้ผู้สูงอายุในหมู่บ้าน มีการละเล่นพื้นเมือง และแข่งขันกีฬาต่าง ๆ

4. การจัดงานเวียนเทียนในวันสำคัญทางศาสนา โรงเรียนสามารถเป็นผู้นำและชักชวนให้ประชาชนมาร่วมกันเวียนเทียนในตอนกลางคืน และมีการบรรยายธรรมะ

5. การจัดงานลอยกระทง เป็นการฟื้นฟูประเพณีไทย โรงเรียนอาจเป็นผู้ริเริ่ม พร้อมให้บริการด้านสถานที่ และความสะอาดด้านอื่น ๆ แก่ประชาชน

6. กิจกรรมวันไหว้ครู โรงเรียนควรนิมนต์พระสงฆ์ หรือเชิญผู้นำทางศาสนา บิดา - มารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนมาร่วมพิธีด้วย

7. การจัดกิจกรรมในวันพ่อและวันแม่ เป็นกิจกรรมที่ให้เกียรติและให้ความสำคัญแก่ประชาชน ที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยการเชิญพ่อหรือแม่มาร่วมในงานดังกล่าว กิจกรรมนี้จะเสริมสร้างความรักความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในครอบครัว และการที่โรงเรียนจัดกิจกรรมเป็นการให้เกียรติและการยกย่องแก่ประชาชนเป็นผลให้ประชาชนเกิดความประทับใจ และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี

8. การจัดงานแจกประกาศนียบัตร โดยการเชิญผู้ปกครองของนักเรียนมาร่วม

9. เชิญประชาชนมาเป็นวิทยากรในโรงเรียน ประชาชนบางคนมีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ โรงเรียนควรพิจารณาเชิญมาสอนนักเรียน เป็นการให้ความสำคัญ และให้เกียรติแก่ประชาชน

สุพิชญา ธีระกุล (2521 : 48) และกรมสามัญศึกษา (2522 : 478) มีความเห็นสอดคล้องกันว่าในชุมชนมีกิจกรรมหลายประเภท การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน เป็นส่วนหนึ่งของการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักเรียน โรงเรียน

ควรให้ครูได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน กิจกรรมที่โรงเรียนควรมีส่วนร่วมในชุมชน ได้แก่

1. กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในชุมชน ครูไม่ได้มีบทบาทมากนัก เพียงแต่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนก็เป็นการเพียงพอ เช่น การแต่งงาน การบวชนาค ประเพณีทอดกฐิน และประเพณีลอยกระทง เป็นต้น

2. กิจกรรมทางศาสนา โดยมีครูและนักเรียนไปร่วมกิจกรรมกับประชาชนในวันสำคัญทางพุทธศาสนา เช่น การเวียนเทียนใน วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา เป็นต้น

3. กิจกรรมเกี่ยวกับวันสำคัญของชาติ เช่น ร่วมกับประชาชนจัดกิจกรรมในวันสตรีสากล วันแรงงานแห่งชาติ เช่น การจัดนิทรรศการ หรืออื่น ๆ

4. กิจกรรมเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันฉัตรมงคล กิจกรรมที่ควรจัด คือ การบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชน เป็นต้น

5. กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นอยู่ หรือเรียกว่า การพัฒนาชุมชนเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง และใช้เวลายาว ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา และลงมือปฏิบัติในบางโอกาส

สังวร เภฏฐะ (2540 : 36) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของโรงเรียน ไว้ดังนี้

1. โรงเรียนมีหน้าที่ถ่ายทอดวัฒนธรรม เพราะโรงเรียนเป็นศูนย์กลางของสังคม ทำหน้าที่รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีให้คงอยู่สืบไป โดยการถ่ายทอด และกำจัดสิ่งที่ไม่ดีออกไป

2. โรงเรียนมีหน้าที่เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม เพราะวัฒนธรรมย่อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โรงเรียนจึงเป็นแหล่งที่จะปลูกฝังวัฒนธรรมอันดีงามให้แก่นักเรียน

3. โรงเรียนมีหน้าที่ในการพัฒนาบุคลากรเพราะโรงเรียนมีหน้าที่ให้การอบรมนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย และสติปัญญา

การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียนโดยการเชิญชวนประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เป็นการให้เกียรติ ประชาชนจะเกิดความประทับใจในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น จนกลายเป็นความรู้สึกผูกพันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอย่างแน่นแฟ้น

โรงเรียน ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และเป็นหน่วยงานที่ประชาชนไว้วางใจ และให้ความเชื่อถือก่อนข้างสูง

กรมสามัญศึกษา (2522 : 474-476) ได้กล่าวถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่โรงเรียนต้องประสานงานในชุมชน ได้แก่

1. วัด เป็นหน่วยงานที่ผู้บริหาร คณะครู – อาจารย์ และนักเรียนจะต้องสร้างสัมพันธภาพอันดีต่อกัน และสนใจกิจกรรมทางศาสนา ร่วมทำบุญในโอกาสพึงมี เพราะวัดบางแห่งให้ความอุปการะโรงเรียน และเมื่อโรงเรียนจะจัดพิธีต่าง ๆ ต้องนิมนต์พระ หรือเี่ยมของวัดมาใช้

2. โรงเรียนกับหน่วยงานของรัฐ โรงเรียนจำเป็นต้องใช้บริการจากหน่วยงานของรัฐ เมื่อมีความต้องการที่จะใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนไม่มี เช่น รถ เครื่องจักรกล หรืออื่น ๆ มาใช้ในการพัฒนาโรงเรียน เป็นต้น

3. โรงเรียนกับสมาคม หรือชมรม ซึ่งสามารถช่วยเหลือโรงเรียนในด้านการให้ทุนการศึกษา การบริจาคเงินสร้างวัดถาวร หรือการมอบอุปกรณ์การเรียนการสอน สมาคมมีความผูกพัน และมีความสำคัญกับโรงเรียนมาก คือ สมาคมศิษย์เก่า และสมาคมผู้ปกครอง ดังนั้นทางโรงเรียนจะต้องสนับสนุนกิจการของสมาคมนี้ด้วย

ข้อควรคำนึงในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2527 : 131-132) ได้กล่าวว่า โรงเรียนต้องทราบพื้นฐานของสังคมนั้น โดยต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม ตลอดจนความเชื่อของชุมชน การแสดงออกในการยอมรับนับถือ หรือการไม่ยอมรับในการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ภายในชุมชน ซึ่งเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่โรงเรียนควรให้ความสนใจ โดยการศึกษาถึงรายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของชุมชนเพื่อประโยชน์ของการศึกษาและการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน

2. ลักษณะของประชาชนในชุมชน จะเห็นวาระดับการศึกษาในชุมชนหนึ่ง ๆ ประชาชนแต่ละคนจะมีพื้นฐานการศึกษาแตกต่างกัน โรงเรียนต้องให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการศึกษา และบทบาทหน้าที่ของโรงเรียนแก่ชุมชน

3. การสร้างความสัมพันธ์ในชุมชน โรงเรียนต้องคำนึงถึงกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนด้วย เพราะชุมชนหนึ่งจะมีบุคคลต่างกลุ่มกัน โรงเรียนต้องใช้วิธีการในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกันไปแล้วแต่ความเหมาะสม

4. โรงเรียนต้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่ผ่านมาว่าประสบความสำเร็จเพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการหรือไม่ ประชาชนให้ความร่วมมือสนับสนุนโรงเรียนหรือมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนหรือไม่ โรงเรียนต้องเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ในอดีตและปัจจุบันในเรื่องดังกล่าว เพื่อหาทางแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกต้อง

5. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นเรื่องที่ยาก เพราะโรงเรียนต้องให้ความรู้ เปลี่ยนแปลงความคิดและทัศนคติของประชาชน ให้มีความคิดเห็นคล้อยตาม ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาและความอดทน ประกอบกับโรงเรียนต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดเป้าหมาย การวางแผนปฏิบัติงาน การประเมินผล เพื่อจะได้รู้ผลการปฏิบัติงานว่าบรรลุวัตถุประสงค์ หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคหรือไม่ มีวิธีการแก้ไขและอุปสรรคอย่างไร ถ้า

โรงเรียนปฏิบัติตามวิธีดังกล่าว โครงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนก็จะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุจุดมุ่งหมายในที่สุด

2.8 แผนพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

นโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

แผนพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ระยะแผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้กำหนดพันธกิจหลักการพัฒนากรุงเทพมหานคร ไว้ 7 ประการ และเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กล่าวถึงประชาชน ไว้ในประการที่ 1 และประการที่ 3 ดังนี้

ประการที่ 1 การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้มีประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนาการตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารและการปกครอง

ประการที่ 3 การพัฒนาศักยภาพของคนและชุมชนให้เข้มแข็ง และสามารถพึ่งพาตนเองได้

เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนากทม. ได้กล่าวถึง เป้าหมายการยกระดับคุณภาพชีวิตและประชาชน ไว้ดังนี้

1. พัฒนาคุณภาพชีวิตและประชาชน โดยกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นเครื่องมือในการพัฒนา

2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และเครือข่าย ให้มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการคุ้มครองทางสังคม

3. ดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจและสังคม ที่เพิ่มโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนจนเมืองให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคม มีหลักประกันพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ รวมทั้งอยู่ในครอบครัว ชุมชน และสังคมที่มีความเข้มแข็งสมดุลพอดี โดยทุกภาคมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา

1. พัฒนาการให้บริการทางการศึกษาให้ครอบคลุม และตอบสนองความต้องการของประชาชน

2. พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร

3. พัฒนาระบบบริหารการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

3.1 ปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงาน การจัดการศึกษาให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแผนปฏิบัติการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 จัดทำแผนรองรับการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ด้านการศึกษา

3.3 พิจารณาขยายบริการทางการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ตามแนวที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

3.4 จัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทั้ง 10 แห่ง โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

3.4.1 เพิ่มหลักสูตรระยะสั้น ให้ตรงตามความต้องการของประชาชน

3.4.2 ปรับหลักสูตรของโรงเรียนฝึกอาชีพ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา

3.5 จัดตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยชุมชนและมหาวิทยาลัย ในสังกัดกรุงเทพมหานคร

2.9 ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารโรงเรียนในปัจจุบัน แต่เนื่องจากชุมชนไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน การดำเนินงานบางอย่างอาจไม่สะดวกหรือคล่องตัวตามที่ผู้บริหารต้องการ ทั้งนี้อาจจะเกิดจากสาเหตุนานาประการ แต่จะอย่างไรก็ตามไม่ว่าจะมีปัญหาหรืออุปสรรคในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้บริหารก็จำเป็นต้องหาทางที่จะแก้ไขปัญหาเพื่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้นั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2521 : 58) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากโรงเรียน ได้แก่

1.1 ระเบียบข้อบังคับของทางราชการบางประการ เป็นอุปสรรคต่อการสนองความต้องการของชุมชน

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมีน้อยมากซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากครูไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมกับชุมชน และทางโรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและใช้ทรัพยากรของโรงเรียน นอกจากนี้โรงเรียนยังขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จะให้บริการแก่ชุมชน

1.3 ประชาชนในชุมชนขาดความศรัทธาในตัวครูและผู้บริหาร

1.4 โรงเรียนขาดแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น เนื่องจากตั้งอยู่ในที่ห่างไกล ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ และขาดปัจจัยที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อชุมชน และไม่รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่

2. ปัญหาที่เกิดจากชุมชน ได้แก่

2.1 ประชาชนในชุมชนส่วนมากไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา เนื่องจากประชาชนในชุมชน ได้รับการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต่ำทั้งยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.2 ชุมชนเข้าใจว่า งานพัฒนาโรงเรียนเป็นหน้าที่ของรัฐเท่านั้น

2.3 สิ่งแวดล้อมของชุมชนรอบ ๆ โรงเรียนเสื่อมโทรม บางแห่งเป็นแหล่งมั่วสุมของอบายมุข มีโจรผู้ร้ายชุกชุม และมีปัญหาสืบเนื่องมาจากสถานการณ์ทางการเมือง

2.4 ผู้บริหารระดับท้องถิ่น ขาดการสนับสนุนในเรื่องของการศึกษาเท่าที่ควร ไม่มีความเข้าใจ และมองเห็นคุณค่าของการศึกษาน้อย ขาดการประชาสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารระดับท้องถิ่นและโรงเรียน

2.5 ความแตกต่างทางด้านภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชุมชนกลุ่มน้อยประจำถิ่น เช่น ชาวนา และชนกลุ่มน้อยที่อพยพเข้ามา

อมรชัย ตันติเมธ (2524 : 5) ได้สรุปปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ดังนี้

1. โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ประชาชนไม่ทราบความเคลื่อนไหวของโรงเรียน ทำให้ไม่เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของโรงเรียน
2. ผู้บริหารไม่สามารถแบ่งเวลาได้ถูกต้องหรืออย่างเหมาะสม ในเรื่องชุมชนกับงานในโรงเรียน บางครั้งให้เวลากับชุมชนมากเกินไป ทำให้งานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเสีย หรือบางครั้งให้เวลากับงานในโรงเรียนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาร่วมกับชุมชน
3. โรงเรียนส่วนมากไม่ได้คิดถึงความสำคัญทางด้านการให้บริการหรือการจัดกิจกรรมให้แก่ประชาชน การขอความร่วมมือในด้านการเงินจากประชาชน ใช้วิธีเรียไร ประชาชนในชุมชนเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การสร้างความสัมพันธ์กับโรงเรียนลดน้อยลง

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณรงค์ แผ้วพลสง (2529 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 11 ในทัศนะของครู โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครู

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 11 จำนวน 450 คน จาก 72 โรงเรียน พบว่า ระดับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน รวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน อยู่ในระดับสูง ส่วนของการประชาสัมพันธ์ การจัดให้บริการและความร่วมมือในด้านต่าง ๆ แก่ชุมชน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน การจัดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับการสร้างสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 11 ระหว่างโรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในชุมชนเมืองและชุมชนชนบท รวมทุกด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ (2545 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้บริหาร และครูอาจารย์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดสงขลา 16 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหาร ครูอาจารย์ รวมทั้งสิ้น 308 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกับชุมชนในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านการได้รับความรู้และบริการชุมชน ด้านการอนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการให้ความรู้และบริการชุมชนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ฉลาด บุตรเนียร (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษา กับชุมชน ตามทัศนะของครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าเพื่อสำรวจและเปรียบเทียบบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษา กับชุมชน โดยแยกเป็น 5 ด้าน คือ การบริหารและดำเนินงานทั่วไป การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน การพัฒนาโรงเรียนและงบประมาณ กิจกรรมประเพณีและวัฒนธรรมการบริการชุมชน ตามทัศนะของครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการโรงเรียนจังหวัดชัยนาท ปี พ.ศ. 2524 พบว่า ครู ผู้ปกครอง และกรรมการโรงเรียน มีความเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนมัธยมกับชุมชน ในบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และบทบาทที่คาดหวังอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ทัศนะของครู ผู้ปกครองและคณะกรรมการโรงเรียนที่มีต่อสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนมัธยมกับชุมชนทั้งในบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ทัศนะของครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการโรงเรียนที่มี

ต่อบทบาทที่เป็นจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนมัธยมกับชุมชนแตกต่างจากบทบาทที่คาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สวาท หาญกลับ (2534 :154) ได้ทำการศึกษาศึกษาการปฏิบัติงานด้านสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดตรัง พบว่า ระดับการให้บริการแก่ชุมชนอยู่ระดับปานกลาง โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยที่ผู้บริหารโรงเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมากกว่า ครู - อาจารย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การให้บริการชุมชนและการร่วมกิจกรรมของชุมชนผู้บริหาร และครู - อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติอยู่ที่ระดับมากกว่าครู - อาจารย์ และองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน พบว่า ครู - อาจารย์ มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยผู้บริหารมีระดับปฏิบัติมากกว่าครู - อาจารย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดการบริการให้ประชาชนใช้อาคารเรียนหรือห้องประชุมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ส่วนงานด้านวิชาการ หรือการแนะแนวอาชีพนั้นโรงเรียนทำได้ค่อนข้างน้อย ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนในข้อที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมกับกิจกรรมของวัด หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เข้าร่วมกับกิจกรรมที่เป็นประเพณีท้องถิ่นที่จัดขึ้นในชุมชนที่ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

พีรฉัตร แสงฉาย (2536 : 123) ได้ทำการศึกษาระดับการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของครูโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่า การให้บริการชุมชนโดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง สิ่งที่ครูปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือการให้บริการอาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมของชุมชน และสิ่งที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ การสาธิต หรือทดลองทำกิจกรรมด้านอาชีพต่าง ๆ ในโรงเรียนเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมในชุมชน พบว่า ปฏิบัติในภาพรวมมาก ข้อที่สูงที่สุด คือ การร่วมงานของบุคคลในชุมชนตามโอกาสอันควร และเกี่ยวการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนพบว่า ครูปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงสิ่งที่ควรปฏิบัติในระดับสูงสุดคือการให้ชุมชนแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงโรงเรียน

ธวัชชัย บุญเต็ม (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ พบว่า การปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียน การเป็นผู้นำและการให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชน และการให้บริการชุมชนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการวางแผนสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง

โรงเรียนกับชุมชน และการประเมินผลงานด้านสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

ณรงค์ กาญจนานนท์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนในเขตการศึกษา 12 เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในองค์ประกอบ 5 ประการ คือ การสร้างและรักษาเกียรติของโรงเรียน การจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน การให้บริการและความร่วมมือกับชุมชน การประสานงานกับหน่วยงานในชุมชนและการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนผลการวิจัย พบว่าพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับสูง ส่วนครู - อาจารย์และผู้ปกครองมีทัศนะต่อเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางและเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขนาดต่างกันมีทัศนะต่อพฤติกรรมผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่าการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาหรือระดับอาชีวศึกษา ของครู - อาจารย์ หรือผู้บริหารกับชุมชนในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ที่ศึกษาประกอบด้วย

3.1.1.1 บุคลากรของโรงเรียน คือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการและครู - อาจารย์ จำนวน 38 คน ใช้เป็นประชากรในการศึกษาทั้งหมด

3.1.1.2 ประชาชน คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่บุตรหลานกำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนวัดราชโกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ในระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 783 คน ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 258 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (รวิวรรณ ชินะตระกูล, 2535 : 80-81) ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามงานวิจัยเรื่องสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา ของจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 11 ของณรงค์ แผ้วพลสง เป็นหลัก โดยนำมาดัดแปลงปรับให้เข้ากับสภาพความเป็นจริงในด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชน โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร และครู - อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษาแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนใน 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน

การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นการเลือกตอบ 3 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และไม่ได้ปฏิบัติ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัด ราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับประชาชนที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน 5 ด้าน ประกอบด้วย การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการแก่โรงเรียน การนำทรัพยากรในโรงเรียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ การมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ในแบบสอบถามไม่แบ่งให้เห็นอย่างชัดเจนเนื่องจากสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในแต่ละด้านได้กำหนดไว้น้อย แบบสอบถามมีลักษณะเป็นการเลือกตอบ 3 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และไม่ได้ปฏิบัติ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัด ราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง

3.3 การสร้างเครื่องมือ

3.3.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดขอบเขต และประเด็นคำถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

3.3.2 สร้างแบบสอบถามตามแนวทางการวิจัย เรื่อง สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา ของจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ และเรื่อง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 11 ของณรงค์ แผ้วพลสง

3.3.3 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ดังรายนาม ต่อไปนี้

1. นาย ชลิต พูลศิลป์ ศึกษาธิการเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2. นายวินัย คร้ามวงศ์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนแสงหิรัญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

3. นางสาวสุวรรณี วิบูลพัฒนาพฤกษ์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสุเหร่าลำนายไธ
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
4. นายสุรัช เภาเพิ่ม ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนวัดพลมานีย์
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
5. ดร. นิยม สุทธิพร อาจารย์โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย (มัธยมศึกษา)
เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

3.3.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน และประชาชนที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนวัดชุมทอง จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของคำถาม

3.3.5 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลจริง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชโกษา ในการเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร ครู - อาจารย์ และให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบ

3.4.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้โรงเรียนวัดราชโกษา เพื่อส่งแบบสอบถามให้กับผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ตอบแบบสอบถามและส่งให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครองตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

3.4.3 ผู้วิจัยรับแบบสอบถามสำหรับครู และผู้ปกครองที่ตอบมาตามกำหนดที่นัดหมายกับโรงเรียนวัดราชโกษาด้วยตนเอง

3.4.4 ได้รับแบบสอบถามกลับคืน ผู้บริหารและครู – อาจารย์ จำนวน 38 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และประชาชน จำนวน 258 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 100

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและอธิบายโดยใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู - อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหา ค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและบรรยายผลประกอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและบรรยายผลประกอบ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งเป็นคำถามแบบเปิด วิเคราะห์โดยการสรุป หาค่าความถี่ นำเสนอในรูปตารางและบรรยายผลประกอบ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับประชาชน แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหา ค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและบรรยายผลประกอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและบรรยายผลประกอบ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งเป็นคำถามแบบเปิด วิเคราะห์โดยการสรุป หาค่าความถี่ นำเสนอในรูปตารางและบรรยายผลประกอบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของผู้บริหาร ครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษาและประชาชนใน
แขวงชุมทอง ได้ผลการวิจัยตามหัวข้อ ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร ครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา เขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร

4.2 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู- อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา

4.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา
กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียน
วัดราชโกษา

4.4 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

4.5 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของประชาชน

4.6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา
กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของประชาชน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเพศของผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา

เพศ	จำนวน (คน) (N = 38)	ร้อยละ
หญิง	27	71.1
ชาย	11	28.9

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเพศของผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษาที่ พบว่า เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.1 และเพศชาย ร้อยละ 28.9

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับอายุของผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา

อายุ	จำนวน (คน) (N = 38)	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	7	18.4
30 – 35 ปี	6	15.8
36 – 40 ปี	5	13.2
41 – 45 ปี	10	26.3
46 – 50 ปี	4	10.5
50 ปีขึ้นไป	6	15.8

จากตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับอายุของผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษาที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41 – 45 ปี มากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 26.3 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี ร้อยละ 18.4 อายุระหว่าง 30 – 35 ปี ร้อยละ 15.8 อายุ 50 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 15.8 ปี อายุระหว่าง 36 – 40 ปี ร้อยละ 13.2 และอายุระหว่าง 46 – 50 ร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งที่ปฏิบัติงานของผู้บริหารและครู – อาจารย์
โรงเรียนวัดราชโกษา

ตำแหน่ง	จำนวน (คน) (N = 38)	ร้อยละ
ผู้บริหาร	3	7.9
ครูประจำการ	27	71.1
ครูอัตราจ้าง	8	21.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งที่ปฏิบัติงานของผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา พบว่า ผู้บริหารมีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 7.9) ส่วนครูประจำการมีจำนวน 27 คน (ร้อยละ 71.1) และครูอัตราจ้างจำนวน 8 คน (ร้อยละ 21.0)

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหาร และครู – อาจารย์
โรงเรียนวัดราชโกษา

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน (คน) (N = 38)	ร้อยละ
1 – 5 ปี	11	29.0
6 – 10 ปี	4	10.5
11 – 15 ปี	4	10.5
16 – 20 ปี	2	5.3
20 ปี ขึ้นไป	17	44.7

จากตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา พบว่า มีประสบการณ์การทำงาน 20 ปี ขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.7 รองลงมา คือ ระหว่าง 1 – 5 ปี ร้อยละ 29.0 ระหว่าง 6 – 10 ปี ร้อยละ 10.5 ระหว่าง 11 – 15 ปี ร้อยละ 10.5 และระหว่าง 16 – 20 ปี ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอนของผู้บริหารและครู – อาจารย์
โรงเรียนวัดราชโกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน (คน) (N = 38)	ร้อยละ
ภาษาไทย	5	13.2
คณิตศาสตร์	5	13.2
สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม	5	13.2
สุขศึกษาและพลศึกษา	5	13.2
วิทยาศาสตร์	4	10.5
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	4	10.5
ภาษาต่างประเทศ	4	10.5
ศิลปะ	3	7.9
ผู้บริหารโรงเรียน (ไม่ได้ปฏิบัติการสอน)	3	7.9

จากตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษาปฏิบัติการสอน พบว่า กลุ่มสาระของครูแต่ละคนที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือ ภาษาไทย ร้อยละ 13.2 คณิตศาสตร์ ร้อยละ 13.2 สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม ร้อยละ 13.2 สุขศึกษาและพลศึกษา ร้อยละ 13.2 รองลงมาคือวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 10.5 การงานอาชีพและเทคโนโลยี ร้อยละ 10.5 และภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 10.5 กลุ่มสาระที่มีครู – อาจารย์ปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ศิลปะ ร้อยละ 7.9 ส่วนระดับผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติการสอน ร้อยละ 7.9

4.2 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน
 แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของ
 ผู้บริหาร และครู - อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา

ตารางที่ 4.6 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา
 กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาร่วมกัน
 ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู - อาจารย์
 โรงเรียนวัดราชโกษา

รายการ (N = 38)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคลจากชุมชน และโรงเรียน	37 (97.4)*	1 (2.6)	- -
2. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน	24 (63.2)*	13 (34.2)	1 (2.6)
3. โรงเรียนได้จัดประชุมผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อร่วม กันแก้ปัญหาของนักเรียน	22 (57.9)*	15 (39.5)	1 (2.6)
4. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการด้านการ พัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน	22 (57.9)*	9 (23.7)	7 (18.4)
5. โรงเรียนได้เชิญผู้นำชุมชนเข้าร่วมปรึกษาในการวาง แผนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาโรงเรียน	18 (47.4)	20 (52.6)*	- -
6. โรงเรียนจัดให้มีการเรียนการสอนเพื่อฝึกอบรมเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพเพื่อให้ประชาชนในชุมชนช่วยตน เองและพึ่งตนเองได้	12 (31.6)	17 (44.7)	9 (23.7)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการ (N = 38)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
7. โรงเรียนกำหนดแผนงานสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของชุมชน	4 (10.5)	32 (84.2)*	2 (5.3)
8. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมใน การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	4 (10.5)	21 (55.3)*	13 (34.2)
9. โรงเรียนและชุมชนมีการประเมินในด้านการพัฒนาร่วม กันเป็นระยะ	3 (7.9)	31 (81.6)*	4 (10.5)
10. โรงเรียนมีการสำรวจปัญหาและความต้องการของ ชุมชนอย่างต่อเนื่อง	2 (5.3)	29 (76.3)*	7 (18.4)

หมายเหตุ * แสดงค่าตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.6 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน
วัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาร่วมกัน
ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ พบว่า ระดับการ
ปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 4 รายการ คือ คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วย
ด้วยบุคคลจากชุมชนและโรงเรียน (ร้อยละ 97.4) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรม
ต่าง ๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน (ร้อยละ 63.2) โรงเรียนได้จัดประชุมผู้ปกครองอย่าง
สม่ำเสมอเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาของนักเรียน (ร้อยละ 57.9) และโรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินการด้านการพัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน (ร้อยละ 57.9) ระดับการปฏิบัติที่
ปฏิบัติเป็นบางครั้งตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 5 รายการ คือ โรงเรียนกำหนดแผนงานสอดคล้องกับ
สภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน (ร้อยละ 84.2) โรงเรียนและชุมชนมีการประเมินในด้
านการพัฒนาร่วมกันเป็นระยะ (ร้อยละ 81.6) โรงเรียนมีการสำรวจปัญหาและความต้องการของ
ชุมชนอย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 76.3) โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา

หลักสูตรและการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน (ร้อยละ 55.3) และโรงเรียนได้เชิญผู้นำชุมชนเข้าร่วมปรึกษาในการวางแผนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาโรงเรียน (ร้อยละ 52.6) ส่วนระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู - อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา

รายการ (N = 38)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. โรงเรียนจัดทำรายงานผลการเรียน ความประพฤติ และสุขภาพของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	31 (81.6)*	15.8	1 (2.6)
2. โรงเรียนจัดคณะครูหรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนไว้คอยต้อนรับและบริการผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนที่มาติดต่อกับทางโรงเรียน	19 (50.0)*	14 (36.8)	5 (13.2)
3. โรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนเพื่อชี้แจงนโยบายความก้าวหน้า และความเคลื่อนไหวของโรงเรียน	18 (47.4)	19 (50.0)*	1 (2.6)
4. โรงเรียนจัดทำเอกสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	16 (42.1)	20 (52.6)*	2 (5.3)
5. โรงเรียนเชิญผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนมาเยี่ยมชมโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ	13 (34.2)	23 (60.5)*	2 (5.3)
6. โรงเรียนสนับสนุนคณะครูและผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนร่วมปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องของโรงเรียน และนักเรียน	7 (18.4)	31 (81.6)*	- -

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการ (N = 38)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
7. โรงเรียนรวบรวมและเผยแพร่เกียรติคุณของโรงเรียน ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้ทราบ	7 (18.4)	28 (73.7)*	3 (7.9)
8. โรงเรียนจัดให้มีการพบปะสังสรรค์กันระหว่าง ผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนในชุมชน	6 (15.8)	20 (78.9)*	2 (5.3)
9. โรงเรียนดำเนินการให้มีการจัดตั้งสมาคม ชมรมกลุ่ม อาชีพหรือมูลนิธิเกี่ยวกับการศึกษาขึ้นในโรงเรียนและ ชุมชน	6 (15.8)	20 (52.6)*	12 (31.6)
10. โรงเรียนจัดคณะครูออกเยี่ยมเยียนนักเรียนและ ผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	1 (2.6)	29 (76.3)*	8 (21.1)

หมายเหตุ * แสดงค่าตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.7 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน
วัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อ
สร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู -
อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา พบว่าระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2
รายการ คือ โรงเรียนจัดทำรายงานการเรียน ความประพฤติและสุขภาพของนักเรียนให้ผู้ปกครอง
ทราบ (ร้อยละ 81.6) และโรงเรียนจัดคณะครูหรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนไว้คอยต้อนรับและบริการ
ผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนที่มาติดต่อกับทางโรงเรียน (ร้อยละ 50.0) ระดับการปฏิบัติที่
ปฏิบัติเป็นบางครั้งตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 8 รายการ คือ โรงเรียนสนับสนุนครูและผู้ปกครองหรือ
ประชาชนในชุมชนร่วมปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องของโรงเรียนและนักเรียน (ร้อยละ 81.6) โรงเรียน
จัดให้มีการพบปะสังสรรค์ระหว่างครูและผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนในชุมชน (ร้อยละ 78.9)
โรงเรียนจัดคณะครูออกเยี่ยมเยียนนักเรียนและผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ
(ร้อยละ 76.3) โรงเรียนรวบรวมและเผยแพร่เกียรติคุณของโรงเรียนด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้

ประชาชนในชุมชนได้ทราบ (ร้อยละ 73.7) โรงเรียนเชิญผู้ปกครอง หรือประชาชนในชุมชนเข้า
เยี่ยมชมโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ (ร้อยละ 60.5) โรงเรียนจัดทำเอกสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพื่อ
เผยแพร่ข่าวสารหรือกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน (ร้อยละ 52.6) โรงเรียนดำเนินการให้มีการจัดตั้ง
สมาคม ชมรมกลุ่มอาชีพหรือมูลนิธิเกี่ยวกับการศึกษาชั้นในโรงเรียนและชุมชน (ร้อยละ 52.6)และ
โรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนเพื่อชี้แจงนโยบายความก้าวหน้าและความ
เคลื่อนไหวของโรงเรียน (ร้อยละ 50.0) ส่วนระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุก
รายการ

ตารางที่ 4.8 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา

รายการ (N = 38)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. โรงเรียนจัดบริการด้านกีฬาและนันทนาการแก่ชุมชน	18 (47.4)	17 (44.7)	3 (7.9)
2. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	17 (44.7)	21 (55.3)*	- -
3. โรงเรียนให้บริการด้านวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในงานของชุมชน	10 (26.3)	24 (63.2)*	4 (10.5)
4. โรงเรียนจัดคณะครู - อาจารย์ และนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชน และให้บริการชุมชน	8 (21.1)	26 (68.4)*	4 (10.5)
5. โรงเรียนให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	7 (18.4)	28 (73.7)*	3 (7.9)
6. โรงเรียนจัดทำเอกสารทางวิชาการเผยแพร่ เพื่อให้ความรู้กับผู้ปกครองและชุมชน เช่น ด้านการรักษาสุขภาพอนามัย	4 (10.5)	28 (73.7)*	6 (15.8)
7. โรงเรียนนำคณะครูและนักเรียนออกช่วยพัฒนาชุมชน	4 (10.5)	27 (71.1)*	7 (18.4)

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

รายการ (N = 38)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
8. โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ และแนวคิดใหม่ ๆ ด้านอาชีพ เพื่อเผยแพร่แก่ชุมชน	1 (2.6)	15 (39.5)	22 (57.9)*
9. โรงเรียนจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ชุมชนโดยวิธีการต่าง ๆ ในทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ให้ความรู้โดยครู นักเรียน เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลภายนอกและให้ความรู้ทางด้านเอกสาร	- -	26 (68.4)*	12 (31.6)
10. โรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไป	- -	13 (34.2)	25 (65.8)*

หมายเหตุ * แสดงค่าตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.8 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน วัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 7 รายการ คือ โรงเรียนจัดทำเอกสารทางวิชาการเผยแพร่ เพื่อให้ความรู้กับผู้ปกครองและชุมชน เช่น ด้านการรักษาสุขภาพอนามัย (ร้อยละ 73.7) โรงเรียนจัดให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน (ร้อยละ 73.7) โรงเรียนนำคณะครูและนักเรียนออกช่วยพัฒนาชุมชน (ร้อยละ 71.1) โรงเรียนจัดคณะครู - อาจารย์ และนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชนและให้บริการชุมชน (ร้อยละ 68.4) โรงเรียนจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ชุมชนโดยวิธีการต่าง ๆ ในทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ให้ความรู้โดยครู นักเรียน เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลภายนอก และให้ความรู้ทางด้านเอกสาร (ร้อยละ 68.4) โรงเรียนให้บริการด้านวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ในงานของชุมชน (ร้อยละ 63.2) และโรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ (ร้อยละ 55.3) และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ คือ โรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่

ประชาชนทั่วไป (ร้อยละ 65.8) และโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ด้านอาชีพเพื่อเผยแพร่แก่ชุมชน (ร้อยละ 57.9)

ตารางที่ 4.9 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมชนทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา

รายการ (N = 38)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. โรงเรียนมีการขอความร่วมมือและประสานงานจากหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ตั้งอยู่ในชุมชนมาจัดให้บริการในด้านสุขภาพอนามัย หรืออื่น ๆ แก่นักเรียนและคณะครูในโรงเรียน	14 (36.8)	22 (57.9)*	2 (5.3)
2. โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยภายในชุมชนมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	10 (26.3)	19 (50.0)*	9 (23.7)
3. โรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือด้านการเงินจากชุมชน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาภายในโรงเรียน	8 (21.1)	29 (76.3)*	1 (2.6)
4. โรงเรียนมีการใช้ประโยชน์จากศูนย์กลางของชุมชนในด้านการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ	7 (18.4)	29 (76.3)*	2 (5.3)
5. โรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือด้านวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ จากชุมชนเพื่อนำมาสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน	6 (15.8)	30 (78.9)*	2 (5.3)

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

รายการ (N = 38)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
6. โรงเรียนมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลในชุมชน ที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ มาเป็นวิทยากร สอนนักเรียน	4 (10.5)	25 (65.8)*	9 (23.7)
7. โรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือในด้านแรงงานจาก ผู้ประกอบการนักเรียนหรือประชาชนในท้องถิ่น	3 (7.9)	30 (78.9)*	5 (13.2)
8. โรงเรียนมีการนำคณะครูและนักเรียนไปทัศนศึกษา ตามสถานที่สำคัญต่าง ๆ ภายในชุมชน	3 (7.9)	28 (73.7)*	7 (18.4)
9. โรงเรียนมีการส่งนักเรียนไปศึกษาหาความรู้ตามสถาน ประกอบการที่มีตั้งอยู่ในชุมชนเพื่อเพิ่มทักษะให้ นักเรียน	2 (5.3)	23 (60.5)*	13 (34.2)
10. โรงเรียนมีการสำรวจทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน เพื่อนำมาช่วยในการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน	2 (5.3)	22 (57.9)*	14 (36.8)

หมายเหตุ * แสดงค่าตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.9 แสดงระดับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับ ชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิด ประโยชน์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา พบว่า มีระดับ การปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไปทั้งหมด ส่วนการปฏิบัติเป็นประจำและไม่ได้ ปฏิบัติ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น

ตารางที่ 4.10 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมในด้าน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา

รายการ (N = 38)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. โรงเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมเนื่องในเทศกาลต่าง ๆ ของท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมวันลอยกระทงวันสงกรานต์	35 (92.1) *	3 (7.9)	- -
2. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในชุมชนเนื่องในวันสำคัญทางศาสนา	32 (84.2) *	6 (15.8)	- -
3. โรงเรียนจัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่อส่งเสริมทางด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรม	24 (63.2) *	14 (36.8)	- -
4. โรงเรียนจัดให้มีดนตรีไทย การละเล่นพื้นบ้านและศิลปะประจำชาติ โดยสอดแทรก / บูรณาการในรายวิชาต่าง ๆ	23 (60.5) *	15 (39.5)	- -
5. โรงเรียนจัดให้มีการอบรมการเล่นดนตรีไทย การขับร้องเพลงไทยเดิม รำไทยและการละเล่นพื้นบ้าน	21 (55.3) *	13 (34.2)	4 (10.5)
6. โรงเรียนเชิญบุคคลในชุมชนมาร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันเด็ก วันแม่ วันพ่อ และวันสำคัญอื่น ๆ	19 (50.0) *	17 (44.7)	2 (5.3)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายการ (N = 38)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
7. โรงเรียนส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม ประเพณีของไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์ การละเล่นพื้นบ้าน ฯลฯ แก่นักเรียน	16 (42.1)	19 (50.0)*	3 (7.9)
8. โรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแสดงความยินดีกับบุคคลใน ชุมชนตามโอกาสอันสมควร	14 (36.8)	21 (55.3)*	3 (7.9)
9. โรงเรียนจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ ประเพณีในท้องถิ่น	5 (13.2)	22 (57.9)*	11 (28.9)
10. โรงเรียนกับชุมชนได้ร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมภูมิปัญญา ท้องถิ่นเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม	2 (5.3)	26 (68.4)*	10 (26.3)

หมายเหตุ * แสดงค่าตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.10 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน
วัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมในด้าน
ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา
พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 6 รายการ คือ โรงเรียน
มีส่วนร่วมกิจกรรมเนื่องในเทศกาลต่าง ๆ ของท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมวันลอยกระทง
วันสงกรานต์ เป็นต้น (ร้อยละ 92.1) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในชุมชนเนื่อง
ในวันสำคัญทางศาสนา (ร้อยละ 84.2) โรงเรียนจัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่อส่งเสริมทางด้าน
ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม (ร้อยละ 63.2) โรงเรียนจัดให้มีดนตรีไทย การละเล่นพื้นบ้านและศิลปะ
ประจำชาติ โดยสอดแทรกหรือบูรณาการในรายวิชาต่างๆ (ร้อยละ 60.5) โรงเรียนจัดให้มีการอบรม
การเล่นดนตรีไทย การขับร้องเพลงไทยเดิม รำไทยและการละเล่นพื้นบ้าน (ร้อยละ 55.3) และ
โรงเรียนเชิญบุคคลในชุมชนมาร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันเด็ก
วันแม่ วันพ่อ และวันสำคัญอื่น ๆ (ร้อยละ 50.0) ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งตั้งแต่

ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 4 รายการ คือ โรงเรียนกับชุมชนได้ร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม (ร้อยละ 68.4) โรงเรียนจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับประเพณีในท้องถิ่น (ร้อยละ 57.9) โรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแสดงความยินดีกับบุคคลในชุมชนตามโอกาสอันสมควร (ร้อยละ 55.3) และโรงเรียนส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์การละเล่นพื้นบ้าน ฯลฯ แก่นักเรียน (ร้อยละ 50.0) ส่วนระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ

4.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน วัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา

ตารางที่ 4.11 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและ ครู – อาจารย์โรงเรียน
วัดราชโกษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน
แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

รายการ	จำนวน (คน)
1. โรงเรียนควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้านภูมิปัญญาชาวบ้าน และการสร้างอาชีพโดยเชิญชาวบ้านที่เชี่ยวชาญมาเป็นผู้ให้การอบรม นำ ความรู้มาถ่ายทอดให้กับครู – อาจารย์ และนักเรียน	10
2. โรงเรียนควรส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และชุมชนกับโรงเรียนให้มากกว่าเท่าที่ ปฏิบัติอยู่ และควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง	9
3. เอกสารที่ทางโรงเรียนจัดทำเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารแก่ ชุมชน ควรมีการจัดทำอย่างต่อเนื่อง	3
4. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมพัฒนาชุมชนและศึกษาดูงานสถานที่สำคัญในชุมชน	2
5. โรงเรียนควรให้บุคคลในชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินโรงเรียนและบุคลากร ในโรงเรียน	2

จากตารางที่ 4.11 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและ ครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จากการสรุปนำเสนอในรูปแบบของค่าความถี่ พบว่า จากผู้บริหาร และครู – อาจารย์ จำนวน 38 คน มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจำนวน 26 คน รายการที่ ได้รับการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ โรงเรียนควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ เรียนการสอนด้านภูมิปัญญาชาวบ้านและการสร้างอาชีพโดยเชิญชาวบ้านที่เชี่ยวชาญมาเป็นผู้ให้ การอบรม และนำความรู้มาถ่ายทอดให้กับครู – อาจารย์ และนักเรียน (10) รองลงมา คือ โรงเรียนควรส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

และชุมชนกับโรงเรียนให้มากกว่าเท่าที่ปฏิบัติอยู่และควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง (9) เอกสารที่ทางโรงเรียนจัดทำเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารแก่ชุมชน ควรมีการจัดทำอย่างต่อเนื่อง (3) ความคิดและข้อเสนอแนะที่ผู้บริหารและครู – อาจารย์แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะน้อยที่สุด คือโรงเรียนควรจัดกิจกรรมพัฒนาชุมชนและศึกษาดูงานสถานที่สำคัญในชุมชน (2) และโรงเรียนควรให้บุคคลในชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินโรงเรียนและบุคลากรในโรงเรียน (2)

4.4 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.12 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเพศของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง

เพศ	จำนวน (คน) n = 258	ร้อยละ
หญิง	172	66.7
ชาย	86	33.3

จากตารางที่ 4.12 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเพศของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.7 และเพศชาย ร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4.13 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับอายุของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง

อายุ	จำนวน (คน) n = 258	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	11	4.3
30 – 35 ปี	54	20.9
36 – 40 ปี	65	25.2
41 – 45 ปี	71	27.5
46 – 50 ปี	37	14.3
50 ปีขึ้นไป	20	7.8

จากตารางที่ 4.13 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับอายุของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทองที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 41 – 45 ปี มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 27.5 รองลงมาอยู่ในช่วง 36 – 40 ปี (ร้อยละ 25.2) 30 – 35 ปี (ร้อยละ 20.9) 46 – 50 ปี (ร้อยละ 14.3) และ 50 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 7.8) และอายุน้อยกว่า 30 ปี (ร้อยละ 4.3) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการนับถือศาสนาของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง

ศาสนา	จำนวน (คน) n = 258	ร้อยละ
พุทธ	184	71.3
อิสลาม	74	28.7

จากตารางที่ 4.14 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับศาสนาของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทองที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 71.3) ที่เหลือนับถือศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 28.7)

ตารางที่ 4.15 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน) n = 258	ร้อยละ
ประถมศึกษา	135	52.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	46	17.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	40	15.5
ปริญญาตรี	21	8.1
อนุปริญญา	9	3.5
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	4	1.6
ไม่ได้ศึกษาในระบบโรงเรียน	3	1.2

จากตารางที่ 4.15 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 52.3) รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 17.8) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 15.5) ปริญญาตรี (ร้อยละ 8.1) อนุปริญญา (ร้อยละ 3.5) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (ร้อยละ 1.6) และไม่ได้ศึกษาในระบบโรงเรียน (ร้อยละ 1.2) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง

อาชีพ	จำนวน (คน) n = 258	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	141	54.7
ค้าขาย	35	13.6
แม่บ้าน	27	10.5
รับราชการ	21	8.1
เกษตรกร	20	7.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	2.3
พนักงานบริษัท	5	1.9
ลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร	3	1.2

จากตารางที่ 4.16 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 54.7) รองลงมา ค้าขาย (ร้อยละ 13.6) แม่บ้าน (ร้อยละ 10.5) รับราชการ (ร้อยละ 8.1) เกษตรกร (ร้อยละ 7.7) พนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 2.3) พนักงานบริษัท (ร้อยละ 1.9) และลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 1.2)

ตารางที่ 4.17 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความเกี่ยวพันระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน
โรงเรียนวัดราชโกษาของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง

ความเกี่ยวพันกับนักเรียน	จำนวน (คน) n = 258	ร้อยละ
มารดา	151	58.5
บิดา	85	32.9
ปู่	11	4.3
ย่า	8	3.1
พี่สาว	2	0.8
อา	1	0.4

จากตารางที่ 4.17 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความเกี่ยวพันระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนโรงเรียนวัดราชโกษาของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นมารดา (ร้อยละ 58.5) รองลงมา คือ บิดา (ร้อยละ 32.9) ปู่ (ร้อยละ 4.3) ย่า (ร้อยละ 3.1) พี่สาว (ร้อยละ 0.8) และอา (ร้อยละ 0.4) ตามลำดับ

4.5 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของประชาชน

ตารางที่ 4.18 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน

รายการ (n = 258)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. เข้าร่วมประชุมผู้ปกครอง เช่น ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ ประชุมในวันก่อนเปิดภาคเรียนแรกของโรงเรียน ฯลฯ	199 (77.1)*	45 (17.5)	14 (5.4)
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ ของโรงเรียน	195 (75.6)*	58 (22.5)	5 (1.9)
3. พบครูเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนและความประพฤติ ของนักเรียน	82 (31.8)	141 (54.6)*	35 (13.6)
4. ร่วมชมนิทรรศการ การแสดงผลงานของนักเรียน	81 (31.4)	134 (51.9)*	43 (16.7)
5. สนับสนุน ให้ความร่วมมือ แสดงความคิดเห็นและข้อ เสนอแนะแก่ทางโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอน	53 (20.5)	129 (50.0)*	76 (29.5)
6. พบปะสังสรรค์กับครูในโรงเรียน	52 (20.2)	142 (55.0)*	64 (24.8)
7. ร่วมกิจกรรมพัฒนา ปรับปรุงและจัดสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน	50 (19.4)	135 (52.3)*	73 (28.3)

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

รายการ (n = 258)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
8. ร่วมพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ สอดคล้องกับสภาพความต้องการของชุมชน	40 (15.5)	90 (34.9)	128 (49.6)
9. ช่วยเหลือเกื้อกูลโรงเรียนทางการเงิน	32 (12.4)	184 (71.3)*	42 (16.3)
10. ร่วมกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย และร่วมวางแผน การปฏิบัติงานของโรงเรียน	30 (11.6)	138 (53.5)*	90 (34.9)
11. รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่โรงเรียน จัดขึ้น	26 (10.1)	77 (29.8)	155 (60.1)*
12. ช่วยเหลือเกื้อกูลโรงเรียนทางด้านแรงงานในการ พัฒนาโรงเรียน	21 (8.1)	115 (44.6)	122 (47.3)
13. ช่วยเหลือเกื้อกูลโรงเรียนทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ต่าง ๆ	19 (7.4)	127 (49.5)	112 (43.4)
14. ร่วมกิจกรรมแสดงความยินดีกับบุคลากรในโรงเรียน เช่น รับตำแหน่งที่สูงขึ้น	14 (5.4)	87 (33.7)	157 (60.9)*

หมายเหตุ * แสดงค่าตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.18 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน วัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ คือ เข้าร่วมประชุมผู้ปกครอง เช่น ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ ประชุมในวันก่อนเปิดภาคเรียนแรกของโรงเรียน ฯลฯ (ร้อยละ 77.1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (ร้อยละ 75.6) ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 7 รายการ คือ ช่วยเหลือเกื้อกูลโรงเรียนทางการเงิน (ร้อยละ 71.3) พบปะสังสรรค์กับครูในโรงเรียน (ร้อยละ 55.0) พบครูเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนและความประพฤติของนักเรียน (ร้อยละ 54.6) ร่วมกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย และร่วมวางแผนการปฏิบัติงานของโรงเรียน (ร้อยละ 53.5) ร่วมกิจกรรมพัฒนา ปรับปรุงและจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (ร้อยละ 52.3) ร่วมชมนิทรรศการ การแสดงผลงานของนักเรียน (ร้อยละ 51.9) และสนับสนุน ให้ความร่วมมือ แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแก่ทางโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอน (ร้อยละ 50.0) น้อยที่สุด ตามลำดับ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ คือ ร่วมกิจกรรมแสดงความยินดีกับบุคลากรในโรงเรียน เช่น รับตำแหน่งที่สูงขึ้น (ร้อยละ 60.9) และรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่โรงเรียนจัดขึ้น (ร้อยละ 60.1)

ตารางที่ 4.19 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน

รายการ (n = 258)	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ติดตามข่าวสารของโรงเรียน	119 (46.1)	120 (46.5)	19 (7.4)
2. ชุมชนมีการมอบหมายให้นักเรียนเป็นผู้แจ้งข่าวสารระหว่างชุมชนกับโรงเรียน	41 (15.9)	126 (48.8)	91 (35.3)
3. ประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ ของชุมชนแก่โรงเรียน เพื่อสร้างความร่วมมือ	26 (10.1)	110 (42.6)	122 (47.3)
4. ร่วมจัดทำเอกสารเผยแพร่ระหว่างโรงเรียนและชุมชน	7 (2.7)	72 (27.9)	179 (69.4)*

หมายเหตุ * แสดงค่าตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.19 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่าระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำและระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 1 รายการ คือ ร่วมจัดทำเอกสารเผยแพร่ระหว่างโรงเรียนและชุมชน (ร้อยละ 69.4)

ตารางที่ 4.20 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน

รายการ (n = 258)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ใส่ใจดูแลความประพฤติของบุตรหลานให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของโรงเรียน	210 (81.4)*	45 (17.4)	3 (1.2)
2. ช่วยเหลือทางโรงเรียนควบคุมดูแลนักเรียนในด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับการเดินทางของนักเรียน	185 (71.7)*	59 (22.9)	14 (5.4)
3. เป็นตัวอย่างและแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตให้กับนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความมานะในการประกอบอาชีพ การทำความดี ประพฤติดี การเสียสละและการสร้างประโยชน์แก่ชุมชน	138 (53.5)*	109 (42.2)	11 (4.3)
4. ให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนแก่ครูและนักเรียน	23 (8.9)	100 (38.8)	135 (52.3)*
5. บรรยายหรือสาธิตด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และการละเล่นพื้นบ้าน	23 (8.9)	99 (38.4)	136 (52.7)*
6. เป็นผู้สอนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่ครูและนักเรียน	10 (3.9)	79 (30.6)	169 (65.5)*

หมายเหตุ * แสดงค่าตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.20 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน วัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้ความรู้และบริการ แก่ชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 3 รายการ คือ ใส่ใจดูแลความประพฤติของบุตรหลานให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของ โรงเรียน (ร้อยละ 81.4) ช่วยเหลือทางโรงเรียนควบคุมดูแลนักเรียนในด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับการเดินทางของนักเรียน (ร้อยละ 71.7) และเป็นตัวอย่างและแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตให้กับ นักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความมานะในการประกอบอาชีพ การทำความดี ประพฤติดี การ เสียสละและการสร้างประโยชน์แก่ชุมชน (ร้อยละ 53.5) ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 3 รายการ คือ เป็นผู้สอนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่ครูและนักเรียน (ร้อยละ 65.5) บรรยายหรือสาธิตด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และการละเล่น พื้นบ้าน (ร้อยละ 52.7) และให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนแก่ครูและนักเรียน (ร้อยละ 52.3)

ตารางที่ 4.21 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการนำทรัพยากร ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ตามความคิดเห็นของประชาชน

รายการ (n = 258)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ใช้พื้นที่สนามกีฬาของโรงเรียนในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ	33 (12.8)	71 (27.5)	154 (59.7)*
2. ใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนในการจัดงานต่าง ๆ เช่น ใช้หอประชุมจัดงานมงคลสมรสหรือประชุมประชาชนในหมู่บ้าน	18 (7.0)	45 (17.4)	195 (75.6)*
3. ใช้อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีอยู่ในโรงเรียน เช่น เครื่องขยายเสียง โต๊ะ เก้าอี้ ถ้วย ชาม ฯลฯ ในการจัดงานตามประเพณี	16 (6.2)	40 (15.5)	202 (78.3)*

หมายเหตุ * แสดงค่าตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.21 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำและระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ และระดับการปฏิบัติที่"ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ทั้งหมด 3 รายการ คือ ใช้อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีอยู่ในโรงเรียน เช่น เครื่องขยายเสียง โต๊ะ เก้าอี้ ถ้วย ชาม ฯลฯ ในการจัดงานตามประเพณี (ร้อยละ 78.3) การใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนในการจัดงานต่าง ๆ เช่น ใช้หอประชุมจัดงานมงคลสมรสหรือประชุมประชาชนในหมู่บ้าน (ร้อยละ 75.6) และใช้พื้นที่สนามกีฬาของโรงเรียนในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ (ร้อยละ 59.7)

ตารางที่ 4.22 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมใน ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ตามความคิดเห็นของประชาชน

รายการ (n = 258)	ปฏิบัติเป็น ประจำ	ปฏิบัติเป็น บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในวันสำคัญ เช่น วันเด็ก วันแม่ วันพ่อ และวันสำคัญอื่นๆ	142 (55.0)*	101 (39.2)	15 (5.8)
2. ร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเนื่องในเทศกาลต่าง เช่น วันลอยกระทง	79 (30.6)	103 (39.9)	76 (29.5)
3. ร่วมกิจกรรมโรงเรียนในวันสำคัญทางศาสนา	69 (26.7)	115 (44.6)	74 (28.7)

หมายเหตุ * แสดงค่าตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.22 แสดงระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน วัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมในด้าน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็น ประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 1 รายการ คือ ร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในวันสำคัญ เช่น วันเด็ก วันแม่ วันพ่อ และวันสำคัญอื่นๆ (ร้อยละ 55.0) ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งและระดับ การปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ

4.6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน วัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของประชาชน

ตารางที่ 4.23 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน
วัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของประชาชน

รายการ	จำนวน (คน)
1. โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากกว่าเดิม เพื่อเป็นการให้ประชาชนร่วมเสนอและแสดงความคิดเห็นเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกัน	33
2. โรงเรียนควรขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเทศกิจ หรือจัดลูกเสือช่วยครู – อาจารย์ที่มีหน้าที่ประจำวันในการรับส่งนักเรียนในตอนเช้า และเฝ้าบริเวณถนนนอกโรงเรียนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียน	29
3. การแจ้งข่าวสารของทางโรงเรียนควรแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่ควรแจ้งเป็นคำพูดเพราะทำให้ข่าวสารที่ได้รับเกิดความคาดเคลื่อน ควรเป็นแบบตอรับและทำอย่างต่อเนื่อง	22
4. โรงเรียนควรจัดประชุมผู้ปกครองอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อเป็นการพบกันระหว่างโรงเรียนและชุมชน ผู้ปกครองและครู	21
5. โรงเรียนควรนำนักเรียนร่วมพัฒนาชุมชน เช่น ด้านการรักษาความสะอาด และด้านอื่น ๆ	19
6. การเรียนการสอนของครู – อาจารย์ ควรสอดแทรกการอบรมด้าน คุณธรรม จริยธรรม ความประพฤติ และกิริยามารยาท โดยเฉพาะ นักเรียนหญิง	17
7. โรงเรียนควรจัดสถานที่จอดรถจักรยานของนักเรียนไว้ในโรงเรียนเพราะ ป้องกันการสูญหาย	7

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)
8. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมด้านกีฬาให้มาก เพราะเป็นการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน	4
9. โรงเรียนควรมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ยากจนจริง ๆ และควรให้จำนวนนักเรียนที่ได้รับทุนมากกว่าเดิม	4
10. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมด้านกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน	3
11. โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้ร่มรื่น มีร่มเงาให้นักเรียนได้พักผ่อนอยู่กับธรรมชาติ	2
12. โรงเรียนควรเชิญผู้ที่มีความรู้ความสามารถภูมิปัญญาชาวบ้านในแต่ละด้านเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่นักเรียน	2
13. โรงเรียนควรจัดตั้งหอกระจายข่าวโดยติดตั้งเครื่องขยายเสียงให้สูงขึ้นไปทุกทิศทางเป็นการแจ้งข่าวสารทางอากาศ	2

จากตารางที่ 4.23 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของประชาชนจำนวน 258 คน มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 165 คน พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีความถี่สูง 6 ลำดับแรก คือ โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากกว่าเดิมเพื่อเป็นการให้ประชาชนร่วมเสนอและแสดงความคิดเห็น เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกัน (33) รองลงมา คือ โรงเรียนควรขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเทศกิจ หรือจัดลูกเสือ ช่วยเหลือครู - อาจารย์ ที่มีหน้าที่ประจำวันในการรับส่งนักเรียนในตอนเช้าและเย็นบริเวณถนนนอกโรงเรียนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียน (29) การแจ้งข่าวสารของทางโรงเรียนควรแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่ควรแจ้งเป็นคำพูดเพราะทำให้ข่าวสารที่ได้รับเกิดความคาดเคลื่อน ควรเป็นแบบตอบรับและทำอย่างต่อเนื่อง (22) โรงเรียนควรจัดประชุมผู้ปกครองอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อเป็นการพบกันระหว่างโรงเรียนและ

ชุมชน ผู้ปกครองและครู (21) โรงเรียนควรรำนักเรียนร่วมพัฒนาชุมชน เช่น ด้านการรักษา
ความสะอาด และด้านอื่น ๆ (19) และการเรียนการสอนของครู – อาจารย์ ควรสอดแทรกการ
อบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ความประพฤติ และกิริยามารยาท โดยเฉพาะนักเรียนหญิง (17)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 รวม 5 ด้าน คือ การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ครูประจำการ และครูอัตราจ้างจำนวน 38 คน กลุ่มที่ 2 คือประชาชนที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดราชโกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ในระดับชั้นปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 258 คน ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา ได้รับคืนทั้งหมด จำนวน 38 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามสำหรับประชาชน ได้รับคืนทั้งหมด จำนวน 258 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา ชุดที่ 2 สำหรับประชาชนที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดราชโกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง และตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษาในตอนที่ 2 ได้แบ่งสภาพความสัมพันธ์ทั้ง 5 ด้าน ไว้อย่างชัดเจน ส่วนแบบสอบถามของประชาชนไม่ได้แบ่งสภาพความสัมพันธ์ทั้ง 5 ด้าน ไว้ให้เห็นเนื่องจากแต่ละด้านใช้คำถามที่น้อย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วได้นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครู - อาจารย์โรงเรียนวัดชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน และประชาชนที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนวัดชุมทอง จำนวน 10 คน

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ จำนวน 38 คน และให้นักเรียนเป็นผู้นำไปให้ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบ จำนวน 258 คน โดยแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ผู้วิจัยเดินทางเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง และบรรยายผลประกอบ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชน วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง และบรรยายผลประกอบ และความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชน วิเคราะห์โดยการสรุปหาค่าความถี่ นำเสนอในรูปตาราง และบรรยายผลประกอบ

5.1.1 ข้อมูลของผู้บริหารและครู - อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครู-อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 71.1) มีอายุระหว่าง 41 - 45 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 26.3) ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งผู้บริหาร (ร้อยละ 7.9) ครูประจำการ (ร้อยละ 71.1) และครูอัตราจ้าง (ร้อยละ 21.1) ด้านประสบการณ์การทำงานมากที่สุด คือ 20 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 44.7) และประสบการณ์การทำงานที่น้อยที่สุด คือ 16 - 20 ปี (ร้อยละ 5.3) ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ครู-อาจารย์ ปฏิบัติการสอนแต่ละกลุ่มสาระอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษาในแต่ละกลุ่มสาระ (ร้อยละ 13.2) รองลงมาคือวิทยาศาสตร์ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ ในแต่ละกลุ่มสาระ (ร้อยละ 10.5) กลุ่มสาระที่มีครู - อาจารย์ ปฏิบัติการสอนน้อยที่สุด คือ ศิลปะ (ร้อยละ 7.9) ส่วนผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติการสอน (ร้อยละ 7.9)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา มีดังนี้

ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 4 รายการ คือ คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคลจากชุมชนและโรงเรียน (ร้อยละ 97.4) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน (ร้อยละ 63.2) โรงเรียนได้จัดประชุมผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาของนักเรียน (ร้อยละ 57.9) และโรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการด้านการพัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน (ร้อยละ 57.9) ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็น

บางครั้งตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 5 รายการ คือ โรงเรียนกำหนดแผนงานสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน (ร้อยละ 84.2) โรงเรียนและชุมชนมีการประเมินในด้านการพัฒนาพร้อมกันเป็นระยะ (ร้อยละ 81.6) โรงเรียนมีการสำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 76.3) โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร และการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน (ร้อยละ 55.3) และโรงเรียนได้เชิญผู้นำชุมชนเข้าร่วมปรึกษาในการวางแผนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาโรงเรียน (ร้อยละ 52.6)

ด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ คือ โรงเรียนจัดทำรายงานการเรียน ความประพฤติ และสุขภาพของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ (ร้อยละ 81.6) และโรงเรียนจัดคณะครู หรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนไว้คอยต้อนรับ และบริการผู้ปกครองนักเรียน หรือประชาชนที่มาติดต่อกับทางโรงเรียน (ร้อยละ 50.0) ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 8 รายการ คือ โรงเรียนสนับสนุนครูและผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนร่วมปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องของโรงเรียนและนักเรียน (ร้อยละ 81.6) โรงเรียนจัดให้มีการพบปะสังสรรค์ระหว่างครูและผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนในชุมชน (ร้อยละ 78.9) โรงเรียนจัดคณะครูออกเยี่ยมเยียนนักเรียนและผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ (ร้อยละ 76.3) โรงเรียนรวบรวมและเผยแพร่เกียรติคุณของโรงเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้ทราบ (ร้อยละ 73.7) โรงเรียนเชิญผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนเข้าเยี่ยมชมโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ (ร้อยละ 60.5) โรงเรียนจัดทำเอกสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (ร้อยละ 52.6) โรงเรียนดำเนินการให้มีการจัดตั้งสมาคม ชมรม กลุ่มอาชีพหรือมูลนิธิเกี่ยวกับการศึกษาขึ้นในโรงเรียนและชุมชน (ร้อยละ 52.6) และโรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนเพื่อชี้แจงนโยบายความก้าวหน้าและความเคลื่อนไหวของโรงเรียน (ร้อยละ 50.0)

ด้านการให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 7 รายการ คือ โรงเรียนจัดทำเอกสารทางวิชาการเผยแพร่ เพื่อให้ความรู้กับผู้ปกครองและชุมชน เช่น ด้านการรักษาสุขภาพอนามัย (ร้อยละ 73.7) โรงเรียนจัดให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน (ร้อยละ 73.7) โรงเรียนนำคณะครู และนักเรียนออกช่วยพัฒนาชุมชน (ร้อยละ 71.1) โรงเรียนจัดคณะครู – อาจารย์ และนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชนและให้บริการชุมชน (ร้อยละ 68.4) โรงเรียนจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ชุมชนโดยวิธีการต่าง ๆ ในทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ให้ความรู้โดยครู นักเรียน เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลภายนอก และให้ความรู้

ทางด้านเอกสาร (ร้อยละ 68.4) โรงเรียนให้บริการด้านวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในงานของชุมชน (ร้อยละ 63.2) และโรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ (ร้อยละ 55.3) และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ คือ โรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไป (ร้อยละ 65.8) และโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ด้านอาชีพเพื่อเผยแพร่แก่ชุมชน (ร้อยละ 57.9)

ด้านการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ พบว่า มี ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ทั้งหมด 10 รายการ คือ โรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือด้านวัสดุ อุปกรณ์ครุภัณฑ์ต่าง ๆ จากชุมชนเพื่อนำมาสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน (ร้อยละ 78.9) โรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือในด้านแรงงานจากผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนในท้องถิ่น (ร้อยละ 78.9) โรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือด้านการเงินจากชุมชน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน (ร้อยละ 76.3) โรงเรียนมีการใช้ประโยชน์จากศูนย์กลางของชุมชนใน ด้านการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 76.3) โรงเรียนมีการนำคณะครูและนักเรียนไปทัศนศึกษาตามสถานที่สำคัญต่าง ๆ ภายในชุมชน (ร้อยละ 73.7) โรงเรียนมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลในชุมชน ที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรสอนนักเรียน (ร้อยละ 65.8) โรงเรียนมีการส่งนักเรียนไปศึกษาหาความรู้ตามสถานประกอบการที่มีตั้งอยู่ในชุมชนเพื่อเพิ่มทักษะให้นักเรียน (ร้อยละ 60.5) โรงเรียนมีการขอความร่วมมือและประสานงานจากหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ตั้งอยู่ในชุมชนมาจัดให้บริการในด้านสุขภาพอนามัย หรืออื่น ๆ แก่นักเรียนและคณะครูในโรงเรียน (ร้อยละ 57.9) โรงเรียนมีการสำรวจทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนเพื่อนำมาช่วยในการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน (ร้อยละ 57.9) และโรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยภายในชุมชนมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน (ร้อยละ 50.0) ตามลำดับ

ด้านการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 6 รายการ คือ โรงเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมเนื่องในเทศกาลต่าง ๆ ของท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมวันลอยกระทงวันสงกรานต์ เป็นต้น (ร้อยละ 92.1) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในชุมชนเนื่องในวันสำคัญทางศาสนา (ร้อยละ 84.2) โรงเรียนจัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่อส่งเสริมทางด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรม (ร้อยละ 63.2) โรงเรียนจัดให้มีดนตรีไทย การละเล่นพื้นบ้านและศิลปะประจำชาติ โดยสอดแทรกและบูรณาการในรายวิชาต่าง ๆ (ร้อยละ 60.5) โรงเรียนจัดให้มีการอบรมการเล่นดนตรีไทย การขับร้องเพลงไทยเดิม รำไทยและการละเล่นพื้นบ้าน (ร้อยละ 55.3) และโรงเรียนเชิญบุคคลใน

ชุมชนมาร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันเด็ก วันแม่ วันพ่อ และวันสำคัญอื่น ๆ (ร้อยละ 50.0) ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 4 รายการ คือ โรงเรียนกับชุมชนได้ร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม (ร้อยละ 68.4) โรงเรียนจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับประเพณีในท้องถิ่น (ร้อยละ 57.9) โรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแสดงความยินดีกับบุคคลในชุมชนตามโอกาสอันสมควร (ร้อยละ 55.3) และโรงเรียนส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์การเล่นพื้นบ้าน ฯลฯ แก่ นักเรียน (ร้อยละ 50.0)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจ คือ โรงเรียนควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้านภูมิปัญญาชาวบ้านและการสร้างอาชีพโดยเชิญชาวบ้านที่เชี่ยวชาญมาเป็นผู้ให้การอบรมนำความรู้มาถ่ายทอดให้กับครู - อาจารย์และนักเรียน (10) โรงเรียนควรส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และชุมชนกับโรงเรียนให้มากกว่าเท่าที่ปฏิบัติอยู่ และควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง (9)

5.1.2 ข้อมูลของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลของประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 66.7) อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 41 – 45 ปี มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 27.5) รองลงมาอยู่ในช่วง 36- 40 ปี (ร้อยละ 25.2) อายุ 30 – 35 ปี (ร้อยละ 20.9) และช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.3) ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 71.3) ศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 28.7) การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 52.3) ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด (ร้อยละ 54.7) ส่วนด้านความเกี่ยวพันระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน พบว่า เกี่ยวพันเป็นมารดามากที่สุด (ร้อยละ 58.5)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง ตามความคิดเห็นของประชาชน มีดังนี้

ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ คือ เข้าร่วมประชุมผู้ปกครอง เช่น ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ ประชุมในวันก่อนเปิดภาคเรียนแรกของโรงเรียน ฯลฯ (ร้อยละ 77.1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (ร้อยละ 75.6) ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 7 รายการ คือ ช่วยเหลือเกื้อกูลโรงเรียนทางด้าน

การเงิน (ร้อยละ 71.3) พบปะสังสรรค์กับครูในโรงเรียน (ร้อยละ 55.0) พบครูเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนและความประพฤติของนักเรียน (ร้อยละ 54.6) ร่วมกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย และร่วมวางแผนการปฏิบัติงานของโรงเรียน (ร้อยละ 53.5) ร่วมกิจกรรมพัฒนา ปรับปรุงและจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (ร้อยละ 52.3) ร่วมชมนิทรรศการ การแสดงผลงานของนักเรียน (ร้อยละ 51.9) และสนับสนุน ให้ความร่วมมือ แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแก่ทางโรงเรียน ในการจัดการเรียนการสอน (ร้อยละ 50.0) ตามลำดับ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 2 รายการ คือ ร่วมกิจกรรมแสดงความยินดีกับบุคลากรในโรงเรียน เช่น รับตำแหน่งที่สูงขึ้น (ร้อยละ 60.9) และรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่โรงเรียนจัดขึ้น (ร้อยละ 60.1)

ด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำและระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 1 รายการ คือ ร่วมจัดทำเอกสารเผยแพร่ระหว่างโรงเรียนและชุมชน (ร้อยละ 69.4)

ด้านการให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 3 รายการ คือ ใส่ใจดูแลความประพฤติของบุตรหลานให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของโรงเรียน (ร้อยละ 81.4) ช่วยเหลือทางโรงเรียนควบคุมดูแลนักเรียนในด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับการเดินทางของนักเรียน (ร้อยละ 71.7) และเป็นตัวอย่างและแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตให้กับนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความมานะในการประกอบอาชีพ การทำความดี ประพฤติดี การเสียสละและการสร้างประโยชน์แก่ชุมชน (ร้อยละ 53.5) ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 3 รายการ คือ เป็นผู้สอนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่ครูและนักเรียน (ร้อยละ 65.5) บรรยายหรือสาธิตด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และการละเล่นพื้นบ้าน (ร้อยละ 52.7) และให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนแก่ครูและนักเรียน (ร้อยละ 52.3)

ด้านการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำและระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ และระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 3 รายการ คือ ใช้อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีอยู่ในโรงเรียน เช่น เครื่องขยายเสียง โต๊ะ เก้าอี้ ถ้วย ชาม ฯลฯ ในการจัดงานตามประเพณี (ร้อยละ 78.3) การใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนในการจัดงานต่าง ๆ เช่น ใช้หอประชุมจัดงานมงคลสมรสหรือประชุมประชาชนในหมู่บ้าน (ร้อยละ 75.6) และใช้พื้นที่สนามกีฬาของโรงเรียนในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ (ร้อยละ 59.7)

ด้านการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม พบว่า ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มี 1 รายการ คือ ร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในวันสำคัญ เช่น วันเด็ก วันแม่ วันพ่อ และวันสำคัญอื่น ๆ (ร้อยละ 55.0) ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งและระดับการปฏิบัติที่ไม่ได้ปฏิบัติ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจ คือ โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากกว่าเดิมเพื่อเป็นการให้ประชาชนร่วมเสนอและแสดงความคิดเห็น เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกัน (33) รองลงมา คือ โรงเรียนควรขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเทศกิจ หรือจัดลูกเสือ ช่วยเหลือครู – อาจารย์ ที่มีหน้าที่ประจำวันในการรับส่งนักเรียนในตอนเช้าและเย็นบริเวณถนนนอกโรงเรียนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียน (29) การแจ้งข่าวสารของทางโรงเรียนควรแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่ควรแจ้งเป็นคำพูดเพราะทำให้ข่าวสารที่ได้รับเกิดความคาดเคลื่อน ควรเป็นแบบตอบรับและทำอย่างต่อเนื่อง (22) โรงเรียนควรจัดประชุมผู้ปกครองอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อเป็นการพบกันระหว่างโรงเรียนและชุมชน ผู้ปกครองและครู (21) โรงเรียนควรนำนักเรียนร่วมพัฒนาชุมชน เช่น ด้านการรักษาความสะอาด และด้านอื่น ๆ (19) และการเรียนการสอนของครู – อาจารย์ ควรสอดแทรกการอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ความประพฤติ และกิริยามารยาท โดยเฉพาะนักเรียนหญิง (17)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา จากการวิเคราะห์แต่ละด้านในภาพรวมปรากฏว่า ระดับการปฏิบัติจะอยู่ที่ปฏิบัติเป็นบางครั้งเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ กาญจนานนท์ (2527 : 74) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 11 ด้านความสัมพันธ์โรงเรียนกับชุมชน ตามทัศนะของครู – อาจารย์ ผู้ปกครอง พบว่า มีการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิศ หกสุวรรณ (2527 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาการบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร ปฏิบัติงานด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง ตามความคิดเห็นของประชาชน จากการวิเคราะห์ปรากฏว่า ภาพรวมจะอยู่ที่ไม่ได้ปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ วงศ์ใหญ่ (2540 : 103)

ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัย พบว่า สภาพการมีส่วนร่วมของชุมชนในการ พัฒนาการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก มีปัญหาน้อยและไม่สอดคล้องกับ แนวคิดของพินดา วีระชาติ (2542 : 9 – 10) ประชาชนที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนควรให้ความร่วม มือสนับสนุนโรงเรียนในด้านความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนและปรับปรุง กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน สนับสนุนในด้านการเงิน วัสดุอุปกรณ์ และแรงงานที่จำเป็นในการ ช่วยเหลือโรงเรียนในการพัฒนา ร่วมมือในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน เป็นวิทยากรให้ความรู้ใน บางวิชา ประชาสัมพันธ์โรงเรียนและส่งเสริมพัฒนาการ ความเจริญงอกงามของผู้เรียน

ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนของผู้บริหารและ ครู – อาจารย์ โรงเรียนวัดราชโกษา จากการวิเคราะห์ในภาพรวม ปรากฏว่า ระดับการปฏิบัติอยู่ที่ปฏิบัติเป็น ประจำ ทั้งนี้เพราะว่าโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ต้องตระหนักถึง การมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พินดา วีระชาติ (2542 : 30) กล่าวว่า ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ต้องเป็นผู้กระตือรือร้นในการทำความเข้าใจกับชุมชน ร่วมมือกับชุมชน ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ต้องถือว่าการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน เป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่จะต้องกระทำ และผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการนำโรงเรียนเข้าสู่ชุมชนและนำ ชุมชนเข้าสู่โรงเรียน ทำให้เกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงขึ้นในชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร ศาสตร์ประดิษฐ์ (2545 : 50) ซึ่งศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา พบว่า สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษากับชุมชน จังหวัดสงขลา ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ใน ภาพรวมมีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติ เป็นประจำ คือ คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคลากรจากชุมชน (ร้อยละ 97.4) มากที่ สุด ส่วนสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง ตามความคิดเห็น ของประชาชน จากการวิเคราะห์ในภาพรวม จะอยู่ที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง เป็นเพราะประชาชนที่ เป็นผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ต้องไปประกอบอาชีพ ทำให้ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมกับทาง โรงเรียน

ด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ จากการวิเคราะห์ ปรากฏว่า ภาพรวมจะอยู่ที่การ ปฏิบัติเป็นบางครั้งเป็นส่วนใหญ่ คือ โรงเรียนสนับสนุนคณะครูและผู้ปกครองหรือประชาชนใน ชุมชนร่วมปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องโรงเรียนและนักเรียน (ร้อยละ 81.6) มากที่สุด สอดคล้อง กับแนวคิดของ ฉัตรชัย อรรถนันท์ (2521 : 10) กล่าวว่ากิจกรรมการประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองได้ ทราบถึงนโยบายของโรงเรียนพร้อมกับตอบคำถามที่ผู้ปกครองสงสัย และสอดคล้องกับแนวคิด

ของ วิไลวรรณ วิทย์วิโรจน์ (2525 : 248) กล่าวว่ากิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียน ประชุม คณะกรรมการศึกษาเป็นกิจกรรมที่ผู้ปกครองและคณะกรรมการศึกษา ได้มารับรู้นโยบายของทาง โรงเรียนและเป็นส่วนเสนอแนวคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายซึ่งกิจกรรมนี้ทำให้ผู้ปกครอง และคณะกรรมการศึกษามีส่วนร่วมจัดนโยบายการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กอบเกียรติ เจริญพานิช (2540 : 90) ซึ่ง ศึกษากิจกรรมของโรงเรียนที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา ในเมืองและในชนบท จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า กิจกรรมการจัดทำเอกสาร กิจกรรม เยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมเสียงตามสาย ไม่ดำเนินการทุกโรงเรียน ซึ่งปัจจัยเกี่ยวกับงบประมาณ ลักษณะชุมชนจะมีผลต่อการจัดกิจกรรมประเภทนี้ ส่วนการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนแขวงชุมทอง ตามความคิดเห็นของประชาชน จากการ วิเคราะห์ ปรากฏว่า ภาพรวมอยู่ที่ไม่ได้ปฏิบัติ เพราะประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่มีฐานะ ปานกลางถึงยากจนทำให้ขาดแคลนงบประมาณในการจัดทำเอกสารเผยแพร่ระหว่างชุมชนกับ โรงเรียน

ด้านการให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ จากการวิเคราะห์ ปรากฏว่า ภาพรวมจะอยู่ที่ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ถึงแม้ว่าโรงเรียนเป็นที่รวม และ มีความพร้อมทางด้าน อาคารสถานที่ สนามกีฬา บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ หรือมีทักษะ ทางด้านฝีมือและอาชีพ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งวิชาการ มีวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ แต่สิ่ง ดังกล่าวนี้อาจยังมีไม่เพียงพอ จึงเป็นสาเหตุให้ผู้บริหารและครู-อาจารย์ โรงเรียน วัดราชโกษา ระดับปฏิบัติอยู่ที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวาท หาญกลับ (2534 : 154) ซึ่งได้ทำการศึกษาการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง พบว่า การให้บริการชุมชนมีการปฏิบัติปานกลาง แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ (2519 : 65 - 67) ศึกษากิจกรรมและปัญหา การดำเนินงานของโรงเรียนชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การดำเนินงานของโรงเรียน ชุมชนในด้านการบริการให้ความรู้แก่ประชาชนและปรับปรุงชุมชนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับ ต่ำ ส่วนสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง ของประชาชน จากการวิเคราะห์ ปรากฏว่า ภาพรวมของประชาชนจะแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ อยู่ที่ปฏิบัติเป็น ประจำ และไม่ได้ปฏิบัติ เท่ากันคือ การใส่ใจดูแลความประพฤติของบุตรหลานให้บรรลุผลตาม จุดมุ่งหมายของโรงเรียน (ร้อยละ 81.4) และที่ไม่ได้ปฏิบัติ คือ การเป็นผู้สอน หรือให้คำแนะนำ เกี่ยวกับความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่ครูและนักเรียน (ร้อยละ 65.5)

ด้านการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ จากการวิเคราะห์ ปรากฏว่า ภาพรวมจะอยู่ที่ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นบาง

ครั้ง มากที่สุด 2 รายการ คือ โรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ จากชุมชน เพื่อนำมาสนับสนุน และส่งเสริมการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน (ร้อยละ 78.9) และโรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือในด้านแรงงานจากผู้ปกครองนักเรียน หรือ ประชาชนในท้องถิ่น (ร้อยละ 78.9) ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วสันต์ สุทธิใส (2541 : 76) ได้ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายทรัพยากรท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 พบว่า มีการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นที่เป็นทรัพยากรบุคคล และสถานฝึกงานอาชีพเกษตรในท้องถิ่น ในจำนวนที่น้อย ในส่วนที่ใช้ พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาานิยมใช้ทรัพยากรท้องถิ่นที่เป็นส่วนราชการมากกว่าของภาคเอกชน เนื่องจากประสานงานกับภาคเอกชนไม่สะดวก ส่วนสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง ตามความคิดเห็นของประชาชน จากการวิเคราะห์ ปรากฏว่า ภาพรวมอยู่ที่ไม่ได้ปฏิบัติมากที่สุด คือ การใช้อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีอยู่ในโรงเรียน เช่น เครื่องขยายเสียง โต๊ะเก้าอี้ ถ้วย ชาม ฯลฯ ในการจัดงานตามประเพณี (ร้อยละ 78.3)

ด้านการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ จากการวิเคราะห์ ปรากฏว่า ภาพรวมจะอยู่ที่ระดับการปฏิบัติที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ โรงเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมเนื่องในเทศกาลต่าง ๆ ของท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมวันลอยกระทง วันสงกรานต์ เป็นต้น (ร้อยละ 92.1) มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิรัตน์ ศิริบุรณ์ (2518 : 52) ซึ่งศึกษาสมรรถภาพในการบริหารของครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 11 พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พฤติกรรมการบริหารในข้อการเข้าการเข้าร่วมในพิธีทางศาสนาและประเพณีของท้องถิ่นของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมากกว่าข้ออื่น ๆ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวพิศ หกสุวรรณ (2527 : 100) ซึ่งได้ศึกษาค่าการบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น ที่โรงเรียนมีการปฏิบัติมาก คือ การร่วมมือกับวัดจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา ส่วนสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนตามความคิดเห็นของประชาชนแขวงชุมทอง จากการวิเคราะห์ ภาพรวมอยู่ที่ปฏิบัติเป็นประจำเช่นกัน คือ การร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในวันสำคัญ เช่น วันเด็ก วันแม่ วันพ่อ และวันสำคัญอื่น ๆ (ร้อยละ 55.0)

จากผลการวิจัย พบว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น ระดับการสร้างความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่น ๆ คือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ทั้งนี้สืบเนื่องมาจาก โรงเรียนเป็นศูนย์กลางของชุมชน โอกาสที่โรงเรียนจะได้เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนจึงมีอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในชุมชน หรือกิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมเกี่ยวกับวันสำคัญของชาติ กิจกรรมเกี่ยวกับ

พระมหากษัตริย์ และกิจกรรมเกี่ยวกับความเป็นอยู่ หรือโครงการพัฒนาชุมชน นอกจากนี้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนนั้น สามารถดำเนินการได้ง่าย ไม่ต้องเตรียมโครงการชนิดพิเศษ ส่วนใหญ่โรงเรียนจะมีบทบาทในฐานะผู้จัดตั้ง (Organizing) กิจกรรมที่จัดขึ้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องการให้ความร่วมมือโดยตรงอยู่แล้ว จึงทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ในระดับที่มาก (ณรงค์ กาญจนานนท์. 2527 : 32)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ความคิดเห็นในการปฏิบัติ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดราชโกษานั้น ด้านผู้บริหารและครู – อาจารย์จะมองว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติมากกว่า ส่วนประชาชนกลับมองว่าความสัมพันธ์อยู่ระดับที่ไม่ได้ปฏิบัติมากกว่า และบุคลากรในโรงเรียนวัดราชโกษา มีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันในด้านกิจกรรมที่สร้างสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพราะครู – อาจารย์ บางท่านมองว่าปฏิบัติเป็นประจำ หรือปฏิบัติเป็นบางครั้ง แต่บางท่านมองว่าไม่ได้ปฏิบัติ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะต่อโรงเรียนวัดราชโกษา

1. กิจกรรมต่างๆ กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน ควรประชาสัมพันธ์เป็นลายลักษณ์อักษรแก่บุคลากรในโรงเรียนทุกคนได้รับทราบอย่างทั่วถึง เนื่องจากกิจกรรมบางกิจกรรมดำเนินการโดยผู้บริหาร หรือบุคลากรบางคนเท่านั้น ทำให้บุคลากรในโรงเรียนบางคนไม่ทราบ ข้อมูลที่ได้จากผู้บริหารและครู – อาจารย์ จึงไม่ตรงกัน

2. กิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน ควรใช้เวลาในวันเสาร์ – อาทิตย์ หรือวันหยุดตามนักษัตรฤกษ์ เพื่อให้ผู้ปกครองนักเรียนและประชาชนทั่วไป สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

3. ก่อนจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน ควรมีการสำรวจความต้องการของประชาชนในชุมชน

5.3.2 ข้อเสนอแนะต่อประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง

ผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนในชุมชนแขวงชุมทอง ควรเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนที่โรงเรียนจัดขึ้น เพราะทำให้ทราบความ

ก้าวหน้าของโรงเรียนและของบุตรหลานที่กำลังศึกษาอยู่และยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนและชุมชน

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เท่านั้น ถ้าจะมีการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการสร้างสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2. ควรศึกษาทัศนคติของผู้ปกครอง ประชาชนหรือผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อกิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
3. ควรศึกษากิจกรรมของโรงเรียนที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา. 2522. **คู่มือครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดใหม่**. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์.
- ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์. 2516. **รูปแบบและประสิทธิภาพการศึกษา ระดับประถมศึกษาและมัธยมบนเส้นทางการแสวงหาในโฉมหน้าใหม่ของการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กอบเกียรติ เจริญพานิช. 2540. "กิจกรรมของโรงเรียนที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองและในชนบท จังหวัดเพชรบูรณ์." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กิติมา ปรีดีดีลก. 2532. **การบริหารและการนิเทศการศึกษาขั้นต้น**. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต .
- คำนวน บุญเพชรแก้ว และคณะ. 2529. **บทบาทผู้บริหารโรงเรียนมัธยมในบทบาทผู้บริหารการศึกษา**. เอกสารประกอบการสัมมนานิสิตปริญญาโท แผนกวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารอัดสำเนา).
- งานวิชาการโรงเรียนวัดราชโกษา. 2544. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ : โรงเรียนวัดราชโกษา. (เอกสารอัดสำเนา).
- งานวิชาการโรงเรียนวัดราชโกษา. 2544. **เอกสารสารสนเทศ**. กรุงเทพฯ : โรงเรียนวัดราชโกษา, (เอกสารอัดสำเนา) .
- จำรัส นองมาก และวิจิตร ภักดิ์รัตน์. 2526. "เป้าหมายการประชาสัมพันธ์โรงเรียนกับชุมชน." เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา หน่วยที่ 6. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช .
- จิราพร ศาสตร์ประดิษฐ์. 2545. "สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .
- ฉลาด บุญเนียร. 2524. "การศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษากับชุมชน ตามทัศนะของครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการ โรงเรียน." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- ฉัตรชัย อรณันท์. 2522. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. เอกสารประกอบ
การสอน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก .
- ณรงค์ กาญจนานนท์. 2527. "พฤติกรรมกรรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของ
ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมในเขตการศึกษา 11." ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ณรงค์ แฉ้วพลสง. 2529. "การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา
11 ในทัศนะของครู." ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ทองศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ. 2519. "กิจกรรมและปัญหาในการดำเนินงานของโรงเรียนชุมชนในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ." ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ธวัชชัย บุญเต็ม. 2536. "การปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ." ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. 2525. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : เอส เอ็ม เอ็ม.
- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ. 2528. "ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในประเทศไทย."
เอกสารการสอนชุดวิชาโรงเรียนกับชุมชน หน่วยที่ 4. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช .
- พนัส หันนาคินทร์. 2524. หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช .
- พรพรรณ พิพิธกุลชัยพล. 2518. "ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนชุมชน ". แนวโน้ม ปีที่ 3
ฉบับที่ 37 : 41.
- พนิจดา วีระชาติ. 2542. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ :
ไอ เอส ฟรินดิง เฮ้าส์.
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. 2527. โรงเรียนและชุมชน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พีรฉัตร แสงฉาย. 2536. "ระดับการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของ
ครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดสงขลา." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ไพฑูรย์ สีนลาร์ตน์. 2531. "บทบาทของชุมชนต่อโรงเรียน." เอกสารการสอนชุดวิชาโรงเรียน
กับชุมชน หน่วยที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน. 2531. "การประชาสัมพันธ์โรงเรียน." เอกสารการสอนชุดวิชาโรงเรียนกับชุมชนหน่วยที่ 12. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช .
- ภิญโญ สาร. 2526. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาภัณฑ์พานิช.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2535. วิธีวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เริงชัย หมื่นชนะ. 2534. มนุษย์สัมพันธ์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ .
- รววิทย์ วศินสรากร. 2520. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการมัธยม. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.
- รวารภรณ์ วงใหญ่. 2540. "การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก." ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วสันต์ สุทธิโส. 2541. "การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .
- วิจิตร อวระกุล. 2534. เทคนิคการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- วิรัตน์ ศิริบุรณ. 2518. "ศึกษาสมรรถภาพในการบริหารของครูใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขต 11." ปรินญาณิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิไลวรรณ วิทยวิโรจน์. 2525. การประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.
- สมพร สุทัศน์ีย์. 2525. การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช .
- สวาท หาญกลับ. 2534. "การศึกษาการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดตรัง." ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สังวร เขฏฐะ. 2540. "ศึกษาการดำเนินงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. 2545. แผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด .
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2520. สรุปผลการสัมมนาเรื่องปัญหาในการบริหารโรงเรียนของครูใหญ่ โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- สุพิชญา ธีระกุล. 2521. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก.
- สุภรณ์ ศรีพหล. 2531. “แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.” เอกสาร การสอนชุดวิชาโรงเรียนกับชุมชน หน่วยที่ 1. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุรพันธ์ ยันต์ทอง. 2526. การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา.
- สุรัตน์ ศิลปอนันต์. 2516. งานบริหารของครูใหญ่. มิตรครู ฉบับที่ 6. กันยายน. กรุงเทพฯ : 54.
- สุวิทย์ หกสุวรรณ. 2527. “การบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุวัฒน์ มุทเมธา. 2524. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- หวน พันธุ์พันธ์. 2532. การบริหารงานด้านความสัมพันธ์ชุมชน. กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.
- อมรชัย ดันติเมธ. 2524. “การบริหารงานภายในโรงเรียน.” วารสารจันทร์เกษม. ฉบับที่ 16. มิถุนายน. 5.
- อุทัย ดุลยเกษม และอรศรี งามวิทยาพงศ์. 2540. ระบบการศึกษากับชุมชน. กรุงเทพฯ : แปลนพรินติ้ง.
- อุทัย บุญประเสริฐ. 2531. “แนวคิดและปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.” เอกสารการสอนชุดวิชาโรงเรียนกับชุมชน หน่วยที่ 10. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อุทัย บุญประเสริฐ. 2531. “การใช้แหล่งทรัพยากรของท้องถิ่นในการพัฒนาโรงเรียน” เอกสารการสอนชุดวิชาโรงเรียนกับชุมชน หน่วยที่ 13. นนทบุรี :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือราชการ

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ก
หนังสือราชการ

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นายสุรเทพ สะอางค์ รหัสประจำตัว 45063931 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร (THE STUDY ON RELATIONSHIPS WITH KHUMTHONG COMMUNITY OF WAT RACHAKOSA SCHOOL, LADKRABANG BANGKOK)" โดยมี ดร.दनัย ดิษยบุตร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผศ.วันทนี ไชติสกุล และผศ.ศศิธร จารุสมบัติ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2546

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์ ร้อยเอก วีระเชษฐ ชันเงิน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692
ที่ ศธ 0524.04/ 055.6 วันที่ 2 กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.คณีย์ ดิษยบุตร

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ ๑๒๔ /2546 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และ
กรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสุรเทพ สะอางค์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดราชโกษา เขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร”

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2546
เวลา 08.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลา ดังกล่าวด้วย

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692
ที่ ศธ 0524.04/ 0553 วันที่ 2 กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน อาจารย์ศศิธร จารุสมบัติ

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ ๕๖๔ /2546 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมและ
กรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสุรเทพ สะอังก์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดราชโกษา เขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร”

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2546
เวลา 08.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลา ดังกล่าวด้วย

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692
ที่ ศธ 0524.04/ 0556 วันที่ 2 กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ผศ.วันทนีย์ โชติสกุล

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ ๒๕๔ /2546 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมและกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสุรเทพ สะอางค์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดราชโกษา เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2546 เวลา 08.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลา ดังกล่าวด้วย

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692
ที่ ศธ 0524.04/ 0553 วันที่ 2 กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน รศ.ดร.พรรณิภา ศิวะพิรุฬห์เทพ

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ ๑๒๔ /2546 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสุรเทพ สะอังก์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดราชโกษา เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2546 เวลา 08.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลา ดังกล่าวด้วย

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692
ที่ ศธ 0524.04/ 0556 วันที่ 2 กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ผศ.รมณีชัย อภาภิรม

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ ๑๒4 /2546 แต่งตั้งท่านเป็นประธานกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสุรเทพ สะอางค์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดราชโกษา เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2546 เวลา 08.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลา ดังกล่าวด้วย

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

ที่ ศธ 0524.04 / 11๑5

คณะกรรมการผู้ทดสอบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๔ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการเขตลาดกระบัง

ด้วย นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิศวกรรมศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง”

คณะกรรมการผู้ทดสอบเห็นว่า นายชลิต พูลศิลป์ (ศึกษานิเทศก์เขตลาดกระบัง) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุญาตให้แต่งตั้ง นายชลิต พูลศิลป์ (ศึกษานิเทศก์เขตลาดกระบัง) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยของ นายสุรเทพ สะอางค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 7373000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1120

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๘ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายชลิต พูลศิลป์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยตามที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของนายสุรเทพ สะอางค์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ **1120**

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

6 ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นาย วินัย ครัวมวงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยตามที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสุรเทพ สะอางค์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1163

คณะกรรมการ
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวสุวรรณี วิบูลพัฒนาพฤกษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง " การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของนายสุรเทพ สะอางค์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / **1165**

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดพลมานีย์

ด้วย นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษรจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทองเขตลาดกระบัง ”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า นายสุรรัช เกาเพิ่ม เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุญาตแต่งตั้งให้ นายสุรรัช เกาเพิ่ม เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยของ นายสุรเทพ สะอางค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 7373000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 1120

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

๘ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสุรช เกาเพิ่ม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสุรเทพ สะอางค์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1165

คณะกรรมการผู้ค้ำจุน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

9 ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย

ด้วย นายสุรเทพ สะอังก์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการผู้ค้ำจุน เห็นว่า ดร.นิยม สุทธิพร เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุญาตแต่งตั้งให้ ดร.นิยม สุทธิพร เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยของ นายสุรเทพ สะอังก์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1120

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๘ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร. นิยม สุทธิพร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยตามที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของนายสุรเทพ สะอางค์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1591

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

17 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดชุมทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชา
ครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน
แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร" คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอกความอนุเคราะห์ท่านได้
โปรดอนุญาตให้ นายสุรเทพ สะอางค์ ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / **1304**

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชโกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 กันยายน ๒๕๔๖ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรเทพ สะอางค์ เก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ ทิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

นายบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
9 ธันวาคม 2546

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชโกษา

ข้าพเจ้านายสุรเทพ สะอางค์ กำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์
เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
เพื่อประกอบการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ข้าพเจ้าจึงใคร่ขออนุญาตนำแบบ
สอบถามมาเก็บข้อมูลในโรงเรียนวัดราชโกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการวิจัย การเก็บ
รวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จำเป็นต้องขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ครู – อาจารย์
ทุกคน และนักเรียนเป็นผู้นำแบบสอบถามนี้ไปมอบให้ผู้ปกครอง และนำส่งคืนตามกำหนด

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู – อาจารย์ จำนวน 38 ชุด ให้แก่ ผู้อำนวยการ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และครู – อาจารย์ทุกคน เป็นผู้ตอบ

แบบสอบถามสำหรับประชาชน จำนวน 258 ชุด ให้แก่นักเรียนตามรายชื่อที่แนบมาเป็น
ผู้นำไปมอบให้แก่ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบ

การเก็บรวบรวม แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู – อาจารย์ ส่งคืนในวันที่ 11
ธันวาคม 2546 โดยข้าพเจ้าจะเป็นผู้เก็บรวบรวมด้วยตนเอง

แบบสอบถามสำหรับประชาชนที่ให้แก่นักเรียนเป็นผู้นำไปมอบให้ผู้ปกครอง โดยขอความ
ร่วมมือจากครูประจำชั้นเป็นผู้เก็บรวบรวมส่งคืนในวันที่ 12 ธันวาคม 2546 โดยข้าพเจ้าจะมารับ
ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรเทพ สะอางค์)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ศธ 0524.04 1006

คณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

18 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ศนัย ดิษยบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือตอบรับเชิญเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่ นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
คุรุศาสตร์เกษตร ได้ขอกำหนดสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโอรส
กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชา
ดังกล่าวเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ นายสุรเทพ สะอางค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาในการสอบในหนังสือตอบรับเชิญเป็นประธานกรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ร.ร.ร.ร.ร. ชินะตระกูล)

กณบดี คณะคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3264325

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692

ที่ ศธ 0524.04/ 1006

วันที่ 15 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ผศ.ศศิธร จารุสมบัติ

ตามที่ นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาดังกล่าวเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ นายสุรเทพ สะอางค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาในหนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692
 ที่ ศบ 0524.04/ 1006 วันที่ 1/9 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ราตรี ศิริพันธุ์

ตามที่ นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาดังกล่าวเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ นายสุรเทพ สะอางค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาในหนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692

ที่ ศธ 0524.04/

1006

วันที่ ๙ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ปิ่นมณี ขวัญเมือง

ตามที่ นายสุรเทพ สะอางค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขา วิชาดังกล่าวเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ นายสุรเทพ สะอางค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาในหนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
(สำหรับผู้บริหาร และครู – อาจารย์)

คำชี้แจง

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์และการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

2. แบบสอบถามมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน แขวงชุมทอง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทอง

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารและครู – อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษาตอบแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็น เสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของท่านตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้นจะไม่ส่งผลกระทบต่อท่านทั้งสิ้น

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือ

นายสุรเทพ สะอางค์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ตามสภาพที่เป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

น้อยกว่า 30 ปี 30 – 35 ปี
 36 – 40 ปี 41 – 45 ปี
 46 – 50 ปี 50 ปี ขึ้นไป

3. ปัจจุบันท่านปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่ง

ผู้บริหาร
 ครูประจำการ
 ครูอัตราจ้าง

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

1 – 5 ปี
 6 – 10 ปี
 11 – 15 ปี
 16 – 20 ปี
 20 ปี ขึ้นไป

5. กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ท่านสอน

ภาษาไทย คณิตศาสตร์
 วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 สุขศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี
 ศิลปะ ภาษาต่างประเทศ
 ผู้บริหารโรงเรียน (ไม่ได้ปฏิบัติการสอน)

ตอนที่ 2
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน
แขวงชุมทอง

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความทางซ้ายมือแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติทางด้านขวามือให้สอดคล้องกันตามความเป็นจริง ว่าท่านได้ปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชนแขวงชุมทองอย่างไร

ตัวอย่าง ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อ ที่	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระดับการปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
0	โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	✓.....
00	โรงเรียนนำนักเรียนเข้าร่วมพิธี งานเทศกาล หรือประเพณีที่สำคัญของชุมชน	✓.....
000	โรงเรียนร่วมกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหาของนักเรียน	✓.....

ข้อ ที่	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระดับการปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
	<u>การพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน</u>			
1.	โรงเรียนมีการสำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง.....
2.	โรงเรียนกำหนดแผนงานสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน
3.	โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการด้านการพัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน
4.	คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคลจากชุมชนและโรงเรียน
5.	โรงเรียนได้เชิญผู้นำชุมชนเข้าร่วมปรึกษาในการวางแผน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาโรงเรียน
6.	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน
7.	โรงเรียนได้จัดประชุมผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาของนักเรียน
8.	โรงเรียนจัดให้มีการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเพื่อให้ประชาชนในชุมชนช่วยตนเองและพึ่งตนเองได้....
9.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน
10.	โรงเรียนและชุมชนมีการประเมินในด้านการพัฒนาความร่วมมือกันเป็นระยะ

ข้อ ที่	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระดับการ ปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
	<u>การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดี ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน</u>			
1.	โรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชน เพื่อชี้แจง นโยบายความก้าวหน้า และความเคลื่อนไหวของโรงเรียน
2.	โรงเรียนจัดทำเอกสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร หรือ กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
3.	โรงเรียนรวบรวมและเผยแพร่ เกียรติคุณของโรงเรียน ด้วยวิธีการ ต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้ทราบ
4.	โรงเรียนจัดทำรายงานผลการเรียน ความประพฤติ และสุขภาพของ นักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
5.	โรงเรียนจัดคณะครูออกเยี่ยมเยียนนักเรียน และผู้ปกครองหรือ ประชาชนในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ
6.	โรงเรียนเชิญผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนเข้าเยี่ยมชมโรงเรียน ในโอกาสต่าง ๆ
7.	โรงเรียนมีการจัดการพบปะสังสรรค์กันระหว่างครูและผู้ปกครอง นักเรียนหรือประชาชนในชุมชน
8.	โรงเรียนสนับสนุนคณะครูและผู้ปกครอง หรือประชาชนในชุมชนร่วม ปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องของโรงเรียน และนักเรียน
9.	โรงเรียนจัดคณะครู หรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนไว้คอยต้อนรับ และ บริการผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนที่มาติดต่อกับทางโรงเรียน
10.	โรงเรียนดำเนินการจัดตั้งสมาคม ชมรมกลุ่มอาชีพ หรือมูลนิธิ เกี่ยว กับการศึกษาขึ้นในโรงเรียนและชุมชน

ข้อ ที่	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระดับการปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
	<u>การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน</u>			
1.	โรงเรียนนำคณะครูและนักเรียนออกช่วยพัฒนาชุมชน
2.	โรงเรียนจัดทำเอกสารทางวิชาการเผยแพร่ เพื่อให้ความรู้กับผู้ปกครองและชุมชน เช่น ด้านการรักษาสุขภาพอนามัย และอื่น ๆ
3.	โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ด้านอาชีพเพื่อเผยแพร่แก่ชุมชน
4.	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
5.	โรงเรียนจัดคณะครู - อาจารย์ และนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชน และให้บริการชุมชน
6.	โรงเรียนให้บริการด้านวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในงานของชุมชน...
7.	โรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้ เกี่ยวกับวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แก่ประชาชนทั่วไป
8.	โรงเรียนจัดบริการด้านกีฬาและนันทนาการแก่ชุมชน
9.	โรงเรียนจัดกิจกรรมให้ความรู้ แก่ชุมชนโดยวิธีการต่าง ๆ ในทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ให้ความรู้โดยครู นักเรียน เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลภายนอกและให้ความรู้ทางด้านเอกสาร
10.	โรงเรียนให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

ข้อ ร	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระดับการปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
	การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์			
1.	โรงเรียนมีการสำรวจทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน เพื่อนำมาช่วยในการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน
2.	โรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือด้านการเงินจากชุมชน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน
3.	โรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือด้านวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ จากชุมชน เพื่อนำมาสนับสนุน และส่งเสริมการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน
4.	โรงเรียนมีการแสวงหาความร่วมมือในด้านแรงงานจากผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนในท้องถิ่น
5.	โรงเรียนมีการนำคณะครูและนักเรียนไปทัศนศึกษา ตามสถานที่สำคัญต่าง ๆ ภายในชุมชน
6.	โรงเรียนมีการส่งนักเรียนไปศึกษาหาความรู้ ตามสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในชุมชน เพื่อเพิ่มทักษะให้นักเรียน
7.	โรงเรียนมีการขอความร่วมมือและประสานงานจากหน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่ตั้งอยู่ในชุมชนมาจัดให้บริการ ในด้านสุขภาพอนามัยหรืออื่น ๆ แก่นักเรียนและคณะครูในโรงเรียน
8.	โรงเรียนมีการส่งเสริมและสนับสนุน ให้บุคลากรในชุมชนที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรสอนนักเรียน
9.	โรงเรียนมีการใช้ประโยชน์จากศูนย์กลางของชุมชน ในด้านการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ห้องสมุดประชาชน ตลาด วัด เป็นต้น
10.	โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยภายในชุมชนมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

ข้อ ที่	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระดับการปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
	<u>การมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม</u>			
1.	โรงเรียนจัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่อส่งเสริมทางด้านศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม
2.	โรงเรียนส่งเสริมด้านวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์ การละเล่นพื้นบ้าน ฯลฯ แก่นักเรียน
3.	โรงเรียนจัดให้มีดนตรีไทย การละเล่นพื้นบ้าน และศิลปะประจำชาติ โดยสอดแทรก / บูรณาการในรายวิชาต่าง ๆ
4.	โรงเรียนจัดให้มีนันทนาการ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับประเพณีในท้องถิ่น
5.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในชุมชนเนื่องในวันสำคัญทางศาสนา
6.	โรงเรียนจัดให้มีการอบรมการเล่นดนตรีไทย การขับร้องเพลงไทย เดิม รำไทย และการละเล่นพื้นบ้าน
7.	โรงเรียนกับชุมชนได้ร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม
8.	โรงเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมเนื่องในเทศกาลต่าง ๆ ของท้องถิ่น อย่างสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมวันลอยกระทง วันสงกรานต์ เป็นต้น
9.	โรงเรียนเชิญบุคคลในชุมชนมาร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันเด็ก วันแม่ วันพ่อ และวันสำคัญอื่น ๆ
10.	โรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรม แสดงความยินดีกับบุคคลในชุมชนตามโอกาสอันควร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษากับชุมชน
แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
(สำหรับประชาชน)

คำชี้แจง

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 5 ด้าน ประกอบด้วย การพัฒนา ร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดี ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน การนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ ให้เกิดประโยชน์และการมีส่วนร่วมในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม (ในแบบสอบถามไม่ได้แยกแต่ ละด้านไว้ให้เห็นอย่างชัดเจน)

2. แบบสอบถามมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดราชโกษาตอบแบบ สอบถามและแสดงความคิดเห็น เสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของ ท่านตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้นจะไม่ส่งผล กระทบใด ๆ ต่อท่านทั้งสิ้น

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือ

นายสุรเทพ สะอังก์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามสภาพที่เป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

น้อยกว่า 30 ปี

30 - 35 ปี

36 - 40 ปี

41 - 45 ปี

46 - 50 ปี

50 ปี ขึ้นไป

3. ศาสนา

พุทธ

อิสลาม

คริสต์

อื่น ๆ ระบุ.....

4. ระดับการศึกษา

ไม่ได้ศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

อนุปริญญา

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

อื่น ๆ ระบุ.....

5. อาชีพ

รับราชการ

พนักงานรัฐวิสาหกิจ

ค้าขาย

เกษตรกร

รับจ้างทั่วไป

อื่น ๆ ระบุ.....

6. ความสัมพันธ์กับนักเรียน

บิดา

มารดา

พี่ชาย

พี่สาว

ลุง

ป้า

อา

น้า

อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความทางซ้ายมือแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติทางด้านขวามือให้สอดคล้องกันตามความเป็นจริง ว่าท่านได้ปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทองอย่างไร

ตัวอย่าง ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อ ที่	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระดับการปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
0	ชุมชนจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับโรงเรียน	✓
00	เข้าร่วมงานพิธี งานเทศกาล หรือประเพณี ที่สำคัญของโรงเรียน	✓
000	ร่วมกับโรงเรียนในการแก้ปัญหาของนักเรียน	✓

ข้อ ๗	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระดับการปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
1.	ร่วมกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย และร่วมวางแผนการปฏิบัติงานของโรงเรียน
2.	สนับสนุนให้ความร่วมมือ แสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะแก่ทางโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอน
3.	ร่วมพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของชุมชน
4.	ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
5.	ร่วมกิจกรรมพัฒนา ปรับปรุงและจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
6.	เข้าร่วมประชุมผู้ปกครอง เช่น ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ ประชุมในวันก่อนเปิดภาคเรียนแรกของโรงเรียน ฯลฯ
7.	พบครูเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนและความประพฤติของนักเรียน
8.	ช่วยเหลือเกื้อกูลโรงเรียนทางการเงิน
9.	ช่วยเหลือเกื้อกูลโรงเรียนทางด้านวัสดุอุปกรณ์ และครุภัณฑ์ต่าง ๆ
10.	ช่วยเหลือเกื้อกูลโรงเรียนทางด้านแรงงานในการพัฒนาโรงเรียน
11.	ร่วมชมนิทรรศการ การแสดงผลงานของนักเรียน
12.	ร่วมกิจกรรมแสดงความยินดีกับบุคลากรในโรงเรียน เช่น รับตำแหน่งที่สูงขึ้น
13.	รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ที่โรงเรียนจัดขึ้น
14.	พบปะสังสรรค์กับครูในโรงเรียน
15.	ติดตามข่าวสารของโรงเรียน

ข้อ ที่	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระดับการปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
16.	ร่วมจัดทำเอกสารเผยแพร่ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
17.	ประชาสัมพันธ์งานด้านต่าง ๆ ของชุมชน แก่โรงเรียนเพื่อสร้างความร่วมมือ
18.	ชุมชนมีการมอบหมายให้นักเรียนเป็นผู้แจ้งข่าวสารระหว่างชุมชนกับโรงเรียน
19.	เป็นผู้สอนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่ครูและนักเรียน
20.	ให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในชุมชน แก่ครูและนักเรียน
21.	ใส่ใจ ดูแล ความประพฤติกของบุตรหลานให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของโรงเรียน
22.	ช่วยเหลือทางโรงเรียนควบคุมดูแลนักเรียนในด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับการเดินทางของนักเรียน
23.	เป็นตัวอย่างและแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตให้กับนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความมานะในการประกอบอาชีพ การทำความดี ประพฤติดี การเสียสละและการสร้างประโยชน์แก่ชุมชน
24.	บรรยายหรือสาธิต ด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และการละเล่นพื้นบ้าน
25.	ใช้อาคาร สถานที่ของโรงเรียนในการจัดงานต่าง ๆ เช่น ใช้หอประชุมจัดงานมงคลสมรส หรือจัดงานชุมนุมต่าง ๆ ประชุมประชาชนในหมู่บ้าน
26.	ใช้พื้นที่สนามกีฬาของโรงเรียนในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ

ข้อ ที่	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระดับการปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
27.	ใช้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีอยู่ในโรงเรียน เช่น เครื่องขยายเสียง โต๊ะ เก้าอี้ ถ้วย ชาม ฯลฯ ในการจัดงานตามประเพณี
28.	ร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเนื่องในเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันลอยกระทง.....
29.	ร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในวันสำคัญ เช่น วันเด็ก วันพ่อ วันแม่ และวันสำคัญอื่น ๆ
30.	ร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในวันสำคัญทางศาสนา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
(กรุณาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายสุรเทพ สะอางค์

วัน เดือน ปี เกิด วันพฤหัสบดี ที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2502

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2512 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวิสุทธิศ ดินแดง กรุงเทพฯ –
มหานคร
- พ.ศ. 2515 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนประชาราษฎร์อุทิศ ห้วยขวาง
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2518 จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ห้วยขวาง
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2520 จบระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูจันทระเกษม
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2526 จบระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูจันทระเกษม
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2528 จบระดับครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูจันทระเกษม กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. 2520 ครูโรงเรียนกุลสตรีศึกษา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2529 อาจารย์โรงเรียนวัดราชโกษา แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร จนถึง ปัจจุบัน

ที่อยู่ปัจจุบัน

41 / 5 หมู่ 6 ถนนเลียบบคลองมอญ แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
10520